

DIREKTIVE

DIREKTIVA 2011/89/EU EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

z dne 16. novembra 2011

o spremembah direktiv 98/78/ES, 2002/87/ES, 2006/48/ES in 2009/138/ES glede dopolnilnega nadzora finančnih subjektov v finančnem konglomeratu

(Besedilo velja za EGP)

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti člena 53(1) Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

ob upoštevanju mnenja Evropske centralne banke ⁽¹⁾,

v skladu z rednim zakonodajnim postopkom ⁽²⁾,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Direktiva 2002/87/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. decembra 2002 o dopolnilnem nadzoru kreditnih institucij, zavarovalnic in investicijskih družb v finančnem konglomeratu ⁽³⁾ pristojnim organom v finančnem sektorju zagotavlja dopolnilna pooblastila in orodja za nadzor skupin, sestavljenih iz veliko reguliranih subjektov, ki so aktivni v različnih sektorjih finančnih trgov. Te skupine (finančni konglomerati), so tako izpostavljene tveganjem (tveganja skupine), ki zajemajo: tveganje medsebojnih negativnih vplivov, ki vključuje širjenje tveganj z enega dela skupine na drugega; koncentracijo tveganj, kjer se istočasno uresničuje ista vrsta tveganja v različnih delih skupine; zapletenost upravljanja več različnih pravnih subjektov in morebitna navzkrižja interesov ter izziv dodeljevanja regulatornega kapitala vsem reguliranim subjektom, ki so del finančnega

konglomerata, ob preprečevanju večkratne uporabe kapitala. Dopolnilni nadzor se mora v finančnih konglomeratih uporabljati poleg nadzora na posamični osnovi, konsolidirani ali skupinski osnovi, brez podvajanja ali vplivanja na skupino, ne glede na pravno strukturo skupine.

- (2) Primerno je zagotoviti skladnost med cilji Direktive 2002/87/ES na eni strani in direktiv Sveta 73/239/EGS ⁽⁴⁾ in 92/49/EGS ⁽⁵⁾ ter direktiv 98/78/ES ⁽⁶⁾, 2002/83/ES ⁽⁷⁾, 2004/39/ES ⁽⁸⁾, 2005/68/ES ⁽⁹⁾, 2006/48/ES ⁽¹⁰⁾, 2006/49/ES ⁽¹¹⁾, 2009/65/ES ⁽¹²⁾, 2009/138/ES ⁽¹³⁾ in 2011/61/EU ⁽¹⁴⁾ Evropskega parlamenta in Sveta na drugi strani, da se omogoči ustrezen dopolnilen nadzor zavarovalnih in bančnih skupin, tudi kadar so del strukture mešanega finančnega holdinga.

⁽⁴⁾ Prva Direktiva Sveta 73/239/EGS z dne 24. julija 1973 o usklajevanju zakonov in drugih predpisov o začetku opravljanja in opravljanju dejavnosti neposrednega zavarovanja razen življenjskega zavarovanja (UL L 228, 16.8.1973, str. 3).

⁽⁵⁾ Direktiva Sveta 92/49/EGS z dne 18. junija 1992 o uskladitvi zakonov in drugih predpisov o neposrednem zavarovanju razen življenjskega zavarovanja (tretja direktiva o premoženjskem zavarovanju) (UL L 228, 11.8.1992, str. 1).

⁽⁶⁾ Direktiva 98/78/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. oktobra 1998 o dopolnilnem nadzoru zavarovalnic in pozavarovalnic v zavarovalniški ali pozavarovalniški skupini (UL L 330, 5.12.1998, str. 1).

⁽⁷⁾ Direktiva 2002/83/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 5. novembra 2002 o življenjskem zavarovanju (UL L 345, 19.12.2002, str. 1).

⁽⁸⁾ Direktiva 2004/39/ES ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. aprila 2004 o trgih finančnih instrumentov (UL L 145, 30.4.2004, str. 1).

⁽⁹⁾ Direktiva 2005/68/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. novembra 2005 o pozavarovanju (UL L 323, 9.12.2005, str. 1).

⁽¹⁰⁾ Direktiva 2006/48/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. junija 2006 o začetku opravljanja in opravljanju dejavnosti kreditnih institucij (UL L 177, 30.6.2006, str. 1).

⁽¹¹⁾ Direktiva 2006/49/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. junija 2006 o kapitalski ustreznosti investicijskih podjetij in kreditnih institucij (UL L 177, 30.6.2006, str. 201).

⁽¹²⁾ Direktiva 2009/65/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. julija 2009 o usklajevanju zakonov in drugih predpisov o kolektivnih naložbenih podjetjih za vlaganja v prenosljive vrednostne papirje (KNPVP) (UL L 302, 17.11.2009, str. 32).

⁽¹³⁾ Direktiva 2009/138/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. novembra 2009 o začetku opravljanja in opravljanju dejavnosti zavarovanja in pozavarovanja (Solventnost II), (UL L 335, 17.12.2009, str. 1).

⁽¹⁴⁾ Direktiva 2011/61/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 8. junija 2011 o upraviteljih alternativnih investicijskih skladov (UL L 174, 1.7.2011, str. 1).

⁽¹⁾ UL C 62, 26.2.2011, str. 1.

⁽²⁾ Stališče Evropskega parlamenta z dne 5. julija 2011 (še ni objavljeno v Uradnem listu) in odločitev Sveta z dne 8. novembra 2011.

⁽³⁾ UL L 35, 11.2.2003, str. 1.

- (3) Finančni konglomerati morajo biti prepoznani po celotni Uniji glede na obseg izpostavljenosti tveganjem skupine, na podlagi skupnih smernic, ki jih bodo izdali Evropski nadzorni organ (Evropski bančni organ), ustanovljen z Uredbo (EU) št. 1093/2010 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾, (EBA), Evropski nadzorni organ (Evropski organ za zavarovanja in poklicne pokojnine), ustanovljen z Uredbo (EU) št. 1094/2010 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽²⁾, (EIOPA) in Evropski nadzorni organ (Evropski organ za vrednostne papirje in trge), ustanovljen z Uredbo (EU) št. 1095/2010 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽³⁾, (ESMA) v skladu s členom 56 Uredbe (EU) št. 1093/2010, Uredbe (EU) št. 1094/2010 in Uredbe (EU) št. 1095/2010 in v sodelovanju s Skupnim odborom evropskih nadzornih organov (Skupni odbor). Pomembno je tudi, da so zahteve v zvezi z opustitvijo uporabe dopolnilnega nadzora uporabljene na podlagi tveganja v skladu s temi smernicami. To je še posebej pomembno v primeru večjih mednarodnih finančnih konglomeratov.
- (4) Celovito in ustrezno spremljanje tveganja skupine v velikih, zapletenih, mednarodnih finančnih konglomeratih ter nadzor njihovih politik glede kapitala na ravni skupine sta možna samo, če pristojni organi zberejo nadzorne informacije in načrtujejo nadzorne ukrepe, ki presegajo nacionalno področje uporabe njihovega mandata. Zato je pomembno, da pristojni organi usklajujejo dopolnilni nadzor mednarodnih finančnih konglomeratov med pristojnimi organi, ki se štejejo za najustreznejše za dopolnilni nadzor konglomerata. Kolegij ustreznih pristojnih organov finančnega konglomerata bi moral delovati v skladu z dopolnilno naravo Direktive 2002/87/ES in kot tak ne bi smel podvajati ali nadomeščati, temveč dodati vrednost obstoječim kolegijem za bančno in zavarovalno podskupino v finančnem konglomeratu. Kolegij finančnega konglomerata bi se moral ustanoviti le, kadar kolegij ne obstaja ne v bančnem ne v zavarovalnem sektorju.
- (5) Da bi zagotovili ustrezen regulativni nadzor, morajo pravno strukturo ter upravljanje in organizacijsko strukturo, vključno z vsemi reguliranimi osebami, nereguliranimi hčerinskimi podjetji in pomembnimi podružnicami bank, zavarovalnic in finančnih konglomeratov s čezmejnimi dejavnostmi, po potrebi nadzorovati organi EBA, EIOPA, ESMA (v nadaljnjem besedilu skupaj: „ESA“) ter Skupni odbor, informacije pa morajo biti na voljo ustreznim pristojnim organom.
- (6) Da se zagotovi učinkovit dodaten nadzor nad reguliranimi subjekti v finančnem konglomeratu, zlasti kadar je sedež ene od podrejenih družb v tretji državi, bi med podjetja, za katera se uporablja ta direktiva, morala soditi vsa podjetja, predvsem kreditne institucije, ki imajo registriran sedež v tretji državi in za katera bi bilo potrebno dovoljenje, če bi imela registriran sedež v Uniji.
- (7) Da dopolnilni nadzor velikih, zapletenih, mednarodnih finančnih konglomeratov prispeva k stabilnosti notranjega trga za finančne storitve, je potrebno usklajevanje po vsej Uniji. V ta namen se morajo pristojni organi dogovoriti glede nadzornih pristopov, ki se uporabljajo pri teh finančnih konglomeratih. Evropski nadzorni organi bi morali v skladu s členom 56 Uredbe (EU) št. 1093/2010, Uredbe (EU) št. 1094/2010 in Uredbe (EU) št. 1095/2010 v sodelovanju s Skupnim odborom izdati skupne smernice za skupne pristope in tako zagotoviti celovit preudarni okvir nadzornih orodij in pooblastil, ki so na voljo v skladu z direktivami na področju bančništva, zavarovalništva, vrednostnih papirjev in finančnih konglomeratov. Smernice, ki se bodo izdale, kakor je določeno v Direktivi 2002/87/ES, bi morale odražati dopolnilno naravo navedene direktive in dopolnjevati sektorski nadzor, kakor je navedeno v direktivah 73/239/EGS, 92/49/EGS, 98/78/ES, 2002/83/ES, 2004/39/ES, 2006/48/ES, 2006/49/ES, 2009/138/ES in 2011/61/EU.
- (8) Obstaja pristna potreba po spremljanju in nadzoru morebitnih tveganj skupine, ki jim je izpostavljen finančni konglomerat in so posledica sodelovanja z drugimi podjetji. Za primere, kadar se posebna nadzorna pooblastila iz Direktive 2002/87/ES zdijo nezadostna, bi morala nadzorna skupnost razviti alternativne metode reševanja in ustreznega upoštevanja teh tveganj, po možnosti z delom, ki ga izvajajo ESA v Skupnem odboru. Če je udeležba edini element identifikacije finančnega konglomerata, bi morali imeti nadzorniki možnost oceniti, ali je skupina izpostavljena tveganjem skupine in opustiti dopolnilni nadzor skupine, če je ustrezno.
- (9) Pri nekaterih strukturah skupin nadzorniki v trenutni krizi niso imeli nobenih pooblastil, saj so zaradi ureditev v ustreznih direktivah morali izbirati med sektorskim ali dopolnilnim nadzorom. Čeprav bi bilo treba celoten pregled Direktive 2002/87/ES opraviti v povezavi z delom G20 na področju finančnih konglomeratov, pa je treba čim prej zagotoviti potrebna nadzorna pooblastila.
- (10) Primerno je, da se zagotovi skladnost med cilji direktiv 2002/87/ES in 98/78/ES. Zato bi bilo treba Direktivo 98/78/ES spremeniti tako, da bo opredeljevala in vključevala mešane finančne holdinge. Za zagotovitev

⁽¹⁾ UL L 331, 15.12.2010, str. 12.

⁽²⁾ UL L 331, 15.12.2010, str. 48.

⁽³⁾ UL L 331, 15.12.2010, str. 84.

pravočasnega doslednega nadzora bi bilo treba Direktivo 98/78/ES spremeniti, ne glede na to, da se bo kmalu začela uporabljati Direktiva 2009/138/ES, ki bi jo bilo treba spremeniti iz istih razlogov.

- (11) Čeprav bi bilo treba teste izjemnih situacij v bančnih in zavarovalniških podskupinah finančnega konglomerata izvajati redno, je naloga koordinatorja, imenovanega v skladu z Direktivo 2002/87/ES, odločiti ustreznost, parametre in trenutek izvedbe testa izjemnih situacij za posamezni finančni konglomerat kot celoto. Pri testih izjemnih situacij, ki potekajo po vsej Uniji in jih izvajajo ESA v posameznem sektorju, bi morala biti naloga Skupnega odbora zagotoviti, da se testi dosledno izvajajo po vseh sektorjih. Zaradi tega bi morali imeti ESA prek Skupnega odbora možnost, da za teste izjemnih situacij, ki potekajo po vsej Uniji, razvijejo dodatne parametre, s katerimi zajamejo posebna tveganja skupine, ki se običajno pojavijo v finančnih konglomeratih, ter možnost, da objavijo rezultate navedenih testov, kadar to dopušča sektorska zakonodaja. Upoštevati bi se morale izkušnje, pridobljene pri prejšnjih testih izjemnih situacij po vsej Uniji. Testi izjemnih situacij bi morali denimo upoštevati tveganje likvidnosti in solventnosti finančnih konglomeratov.

- (12) Komisija bi morala nadalje razviti skladen in dokončni sistem nadzorovanja finančnih konglomeratov. Prihodnji celotni pregled Direktive 2002/87/ES bi moral zajemati neregulirane osebe, zlasti namenske družbe, in razviti na tveganju temelječo uporabo opustitev, ki so na voljo nadzornikom pri opredelitvi finančnih konglomeratov, hkrati pa zmanjšati njihovo uporabo. Glede na sektorske direktive bi moralo poročilo upoštevati tudi sistemsko pomembne finančne konglomerate, ki so zaradi svojega obsega, medsebojne povezanosti ali zapletenosti posebej občutljivi. Takšni finančni konglomerati bi se morali opredeliti po analogiji z novimi standardi Odbora za finančno stabilnost in Baselskega odbora za bančni nadzor. Komisija bi morala razmisliti tudi o predlogu regulativnih ukrepov na tem področju.

- (13) Primerno je, da se zagotovi skladnost med cilji Direktive 2002/87/ES in Direktive 2006/48/ES. Zaradi tega bi bilo treba Direktivo 2006/48/ES spremeniti, da bo opredeljevala in vključevala mešane finančne holdinge.

- (14) Vnovična razpoložljivost pooblastil na ravni mešanih finančnih holdingov pomeni, da se na tej ravni hkrati

uporabljajo nekatere določbe direktiv 98/78/ES, 2002/87/ES, 2006/48/ES ali 2009/138/ES. Te določbe so lahko enakovredne, zlasti kar zadeva kakovostne elemente postopkov nadzornih pregledov. Identične zahteve po spodobnosti in primernosti uprave holdingov so na primer navedene v direktivah 98/78/ES, 2002/87/ES, 2006/48/ES in 2009/138/ES. Da bi se izognili prekrivanju takšnih določb in zagotovili učinkovit nadzor na najvišji ravni, bi morali nadzorniki imeti možnost, da posamezno določbo uporabijo le enkrat, obenem pa upoštevajo enakovredne določbe vseh drugih veljavnih direktiv. Kadar besedilo določb ni identično, bi jih bilo treba šteti kot enakovredne, kadar so si podobne po vsebini, zlasti pri nadzoru na osnovi tveganja. Nadzorniki bi morali pri presoji o enakovrednosti določb v okviru kolegija preveriti, ali je upoštevano področje uporabe in ali so izpolnjeni cilji vsake od veljavnih direktiv, ne da bi pri tem znižali nadzorne standarde. Pri presojah o enakovrednosti bi morala obstajati možnost, da se razvijajo med spreminjanjem nadzornih okvirov in praks. Zato morajo biti del odprtega razvojnega procesa. Ta proces bi moral omogočati uporabo vsakega primera posebej in pri tem upoštevati vse pomembne značilnosti posamezne skupine. Ustrezno sodelovanje pri nadzoru je ključno za to, da bi po eni strani zagotovili usklajen nadzorni okvir v posamezni skupini, po drugi strani pa enake konkurenčne pogoje vsem finančnim konglomeratom v Uniji. ESA bi morali v ta namen prek Skupnega odbora pripraviti smernice, namenjene konvergenци ocen o enakovrednosti, in si prizadevati za izdajo zavezujočih tehničnih standardov.

- (15) Da bi izboljšali dopolnilni nadzor finančnih subjektov v finančnem konglomeratu, bi bilo treba na Komisijo prenesti pooblastila, da v skladu s členom 290 Pogodbe o delovanju Evropske unije sprejme akte v zvezi s tehnično prilagoditvijo Direktive 2002/87/ES glede opredelitev pojmov, uskladitve terminologije in metod računanja, določenih v navedeni direktivi. Zlasti je pomembno, da Komisija pri svojem pripravljalnem delu opravi ustrezna posvetovanja, vključno na ravni strokovnjakov. Komisija bi morala pri pripravi in oblikovanju delegiranih aktov zagotoviti, da so ustrezni dokumenti predloženi Evropskemu parlamentu in Svetu istočasno, pravočasno in na ustrezen način.

- (16) Ker cilja te direktive, in sicer izboljšanja dopolnilnega nadzora finančnih subjektov v finančnem konglomeratu, države članice ne morejo zadovoljivo uresničiti in ker se ta cilj zaradi obsega in učinkov te direktive lažje doseže na ravni Unije, lahko Unija sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 Pogodbe o Evropski uniji. V skladu z načelom sorazmernosti iz navedenega člena ta direktiva ne presega tistega, kar je potrebno za doseganje navedenega cilja.

- (17) Zato bi bilo treba Direktive 98/78/ES, 2002/87/ES, 2006/48/ES in 2009/138/ES ustrezno spremeniti –

SPREJELA NASLEDNJO DIREKTIVO:

Člen 1

Spremembe Direktive 98/78/ES

Direktiva 98/78/ES se spremeni, kot sledi:

1. člen 1 se spremeni, kot sledi:

- (a) točka (j) se nadomesti z naslednjim:

„(j) ‚mešani zavarovalni holding‘ pomeni matično podjetje, ki ni zavarovalnica, zavarovalnica države nečlanice, pozavarovalnica, pozavarovalnica države nečlanice, zavarovalni holding ali mešani finančni holding, ki ima med hčerinskimi podjetji vsaj eno zavarovalnico ali pozavarovalnico;“;

- (b) doda se naslednja točka:

„(m) ‚mešani finančni holding‘ pomeni mešani finančni holding, kakor je opredeljen v členu 2(15) Direktive 2002/87/ES;“;

2. odstavek 2 člena 2 se nadomesti z naslednjim:

„2. Za vsako zavarovalnico ali pozavarovalnico, katere matično podjetje je zavarovalni holding, mešani finančni holding, zavarovalnica ali pozavarovalnica države nečlanice, se uporablja dopolnilni nadzor, kakor je določeno v členu 5(2) ter členih 6, 8 in 10.“;

3. vstavi se naslednji člen:

„Člen 2a

Stopnja uporabe v zvezi z mešanimi finančnimi holdingi

1. Če za mešani finančni holding veljajo enakovredne določbe po tej direktivi in po Direktivi 2002/87/ES, zlasti kar zadeva zahteve po nadzoru, ki temelji na tveganju, lahko pristojni organ odgovoren za izvajanje dopolnilnega nadzora po posvetovanju z drugimi ustreznimi pristojnimi organi uporabi samo ustrezno določbo iz Direktive 2002/87/ES za ta mešani finančni holding.

2. Če za mešani finančni holding veljajo enakovredne določbe po tej direktivi in po Direktivi 2006/48/ES, zlasti

kar zadeva zahteve po nadzoru, ki temelji na tveganju, lahko organi, pristojni za izvajanje dopolnilnega nadzora v sporazumu s konsolidacijskim nadzornikom v sektorju bančnih in naložbenih storitev, uporabijo samo določbo direktive, povezane z najpomembnejšim sektorjem, kakor je določeno v skladu s členom 3(2) Direktive 2002/87/ES.

3. Pristojni organ, odgovoren za izvajanje dopolnilnega nadzora, obvesti Evropski nadzorni organ (Evropski bančni organ), ustanovljen z Uredbo (EU) št. 1093/2010 Evropskega parlamenta in Sveta (*), (EBA), in Evropski nadzorni organ (Evropski organ za zavarovanja in poklicne pokojnine), ustanovljen z Uredbo (EU) št. 1094/2010 Evropskega parlamenta in Sveta (**), (EIOPA) o sklepih, sprejetih v skladu z odstavkom 1 in 2. EBA, EIOPA in Evropski nadzorni organ (Evropski organ za vrednostne papirje in trge), ustanovljen z Uredbo (EU) št. 1095/2010 Evropskega parlamenta in Sveta (***), prek Skupnega odbora evropskih nadzornih organov (Skupnega odbora) oblikujejo smernice, namenjene združitvi nadzornih postopkov, in razvijejo osnutke regulativnih tehničnih standardov, ki jih posredujejo Komisiji v treh letih od sprejetja teh smernic.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s členi 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1093/2010, Uredbe (EU) št. 1094/2010 oziroma Uredbe (EU) št. 1095/2010.

(*) UL L 331, 15.12.2010, str. 12.

(**) UL L 331, 15.12.2010, str. 48.

(***) UL L 331, 15.12.2010, str. 84.“;

4. odstavek 1 člena 3 se nadomesti z naslednjim:

„1. Izvajanje dopolnilnega nadzora v skladu s členom 2 nikakor ne pomeni, da morajo pristojni organi izvajati nadzor v zvezi s posameznimi zavarovalnicami držav nečlanic, pozavarovalnicami držav nečlanic, zavarovalnimi holdingi, mešanimi finančnimi holdingi ali mešanimi zavarovalnimi holdingi.“;

5. odstavek 2 člena 4 se nadomesti z naslednjim:

„2. Kadar ima zavarovalnica ali pozavarovalnica z dovoljenjem za opravljanje dejavnosti v dveh ali več državah članicah, za svoje matično podjetje isti zavarovalni holding, zavarovalnico države nečlanice, pozavarovalnico države nečlanice, mešani finančni holding ali mešani zavarovalni holding, se lahko pristojni organi zadevnih držav članic dogovorijo, kateri od njih bo odgovoren za izvajanje dopolnilnega nadzora.“;

6. člen 10 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 10

Zavarovalni holdingi, mešani finančni holdingi, zavarovalnice države nečlanice in pozavarovalnice države nečlanice

1. V primeru iz člena 2(2) države članice zahtevajo, da se metoda dopolnilnega nadzora uporablja v skladu s Prilogo II. Izračun vključuje vsa povezana podjetja zavarovalnega holdinga, mešanega finančnega holdinga, zavarovalnice države nečlanice ali pozavarovalnice države nečlanice.

2. Če na podlagi izračuna iz odstavka 1 pristojni organi zaključijo, da je ali bi lahko bila ogrožena plačilna sposobnost hčerinske zavarovalnice ali pozavarovalnice zavarovalnega holdinga, mešanega finančnega holdinga, zavarovalnice države nečlanice ali pozavarovalnice države nečlanice, sprejmejo ustrezne ukrepe na ravni te zavarovalnice ali pozavarovalnice.“

7. Prilogi I in II se spremenita v skladu z določbami Priloge I k tej direktivi.

Člen 2

Spremembe Direktive 2002/87/ES

Direktiva 2002/87/ES se spremeni:

1. člena 1 in 2 se nadomestita z naslednjim:

„Člen 1

Vsebina

Ta direktiva določa pravila za dopolnilni nadzor reguliranih oseb, ki so pridobile dovoljenje v skladu s členom 6 Direktive 73/239/EGS, členom 4 Direktive 2002/83/ES (*), členom 5 Direktive 2004/39/ES (**), členom 3 Direktive 2005/68/ES (***), členom 6 Direktive 2006/48/ES (****), členom 5 Direktive 2009/65/ES (*****), členom 14 Direktive 2009/138/ES (*****) ali členi 6 do 11 Direktive 2011/61/EU (*****) ter so del finančnega konglomerata.

Ta direktiva spreminja tudi zadevne sektorske predpise, ki veljajo za subjekte, urejene z navedenimi direktivami.

Člen 2

Opredelitve

Za namene te direktive:

1. „kreditna institucija“ pomeni kreditno institucijo v smislu člena 4(1) Direktive 2006/48/ES;

2. „zavarovalnica“ pomeni zavarovalnico v smislu člena 13(1), (2) ali (3) Direktive 2009/138/ES;

3. „investicijsko podjetje“ pomeni investicijsko podjetje v smislu točke 1 člena 4(1) Direktive 2004/39/ES, vključno s podjetji iz člena 3(1)(d) Direktive 2006/49/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. junija 2006 o kapitalski ustreznosti investicijskih podjetij in kreditnih institucij (*****), ali podjetje, ki ima registriran sedež v tretji državi in bi v okviru Direktive 2004/39/ES potrebovalo dovoljenje, če bi imelo registriran sedež v Uniji;

4. „regulirana oseba“ pomeni kreditno institucijo, zavarovalnico, pozavarovalnico, investicijsko podjetje, družbo za upravljanje ali upravitelja alternativnih investicijskih skladov;

5. „družba za upravljanje“ pomeni družbo za upravljanje v smislu člena 2(1)(b) Direktive 2009/65/ES ali podjetje, ki ima registrirani sedež v tretji državi in bi v okviru navedene direktive potrebovalo dovoljenje, če bi imelo registrirani sedež v Uniji;

5a. „upravitelj alternativnih investicijskih skladov“ pomeni upravitelja alternativnih investicijskih skladov v smislu člena 4(1)(b), (l) in (ab) Direktive 2011/61/EU ali podjetje, ki ima registrirani sedež v tretji državi in bi v okviru navedene direktive potrebovalo dovoljenje, če bi imelo registrirani sedež v Uniji;

6. „pozavarovalnica“ pomeni pozavarovalnico v smislu člena 13(4), (5) ali (6) Direktive 2009/138/ES ali namensko družbo v smislu člena 13(26) Direktive 2009/138/ES;

7. „sektorski predpisi“ pomenijo zakonodajo Unije v zvezi z bonitetnim nadzorom reguliranih oseb, zlasti direktive 2004/39/ES, 2006/48/ES, 2006/49/ES in 2009/138/ES;

8. „finančni sektor“ pomeni sektor, ki ga sestavlja ena ali več naslednjih oseb:

(a) kreditna institucija, finančna institucija ali družba za pomožne storitve v smislu člena 4(1), (5) ali (21) Direktive 2006/48/ES (v nadaljnjem besedilu skupaj: bančni sektor);

(b) zavarovalnica, pozavarovalnica ali zavarovalni holding v smislu člena 13(1), (2), (4) ali (5) ali člena 212(1)(f) Direktive 2009/138/ES (v nadaljnjem besedilu skupaj: zavarovalniški sektor);

- (c) investicijsko podjetje v smislu člena 3(1)(b) Direktive 2006/49/ES (v nadaljnjem besedilu skupaj: sektor naložbenih storitev);
9. „matično podjetje“ pomeni nadrejeno podjetje v smislu člena 1 Sedme direktive Sveta 83/349/EGS z dne 13. junija 1983 o konsolidiranih računovodskih izkazih (*****) ali vsako podjetje, ki po mnenju pristojnih organov učinkovito izvršuje prevladujoč vpliv nad drugim podjetjem;
10. „hčerinsko podjetje“ pomeni podrejeno podjetje, kakor je opredeljeno v členu 1 Direktive 83/349/EGS ali vsako podjetje, nad katerim matično podjetje po mnenju pristojnih organov izvršuje prevladujoč vpliv, ali vsa hčerinska podjetja takih hčerinskih podjetij;
11. „udeležba“ pomeni udeležbo v smislu prvega stavka člena 17 Četrte direktive Sveta 78/660/EGS z dne 25. julija 1978 o letnih računovodskih izkazih posameznih vrst družb (*****) ali neposredno ali posredno lastništvo 20 % ali več glasovalnih pravic ali kapitala podjetja;
12. „skupina“ pomeni skupino podjetij, ki jo sestavlja matično podjetje, njegova hčerinska podjetja in subjekti, v katerih je udeleženo matično podjetje ali njegova hčerinska podjetja, ali podjetja, ki so med seboj povezana v smislu člena 12(1) Direktive 83/349/EGS, vključno z morebitnimi podskupinami;
- 12a. „nadzor“ pomeni razmerje med matičnim in hčerinskim podjetjem, kakor je določeno v členu 1 Direktive 83/349/EGS, ali podobno razmerje med katero koli fizično ali pravno osebo in podjetjem;
13. „tesne povezave“ pomenijo razmere, v katerih sta dve ali več fizičnih ali pravnih oseb povezani zaradi nadzora ali udeležbe, ali razmere, v katerih sta dve ali več fizični ali pravni osebi trajno povezani z eno in isto osebo prek nadzornega razmerja;
14. „finančni konglomerat“ pomeni skupino ali podskupino, kjer je regulirana oseba na čelu skupine ali podskupine, ali kadar je vsaj eno od hčerinskih podjetij v skupini ali podskupini regulirana oseba, ki izpolnjuje naslednje pogoje:
- (a) kadar je regulirana oseba na čelu skupine ali podskupine:
- (i) je ta oseba matično podjetje osebe v finančnem sektorju, oseba, ki ima udeležbo v osebi iz finančnega sektorja, ali pa oseba, povezana z osebo iz finančnega sektorja v smislu člena 12(1) Direktive 83/349/EGS;
- (ii) najmanj ena oseba v skupini ali podskupini je v zavarovalniškem sektorju in najmanj ena je v bančnem sektorju ali v sektorju naložbenih storitev; in
- (iii) skupinske ali združene dejavnosti oseb v skupini ali podskupini iz zavarovalniškega sektorja in oseb iz bančnega sektorja ter sektorja naložbenih storitev so pomembne v smislu člena 3(2) ali (3) te direktive, ali
- (b) kadar na čelu skupine ali podskupine ni regulirana oseba:
- (i) se dejavnosti skupine ali podskupine opravljajo pretežno v finančnem sektorju v smislu člena 3(1) te direktive;
- (ii) najmanj ena oseba v skupini ali podskupini je v zavarovalniškem sektorju in najmanj ena je v bančnem sektorju ali v sektorju naložbenih storitev; in
- (iii) skupinske ali združene dejavnosti oseb v skupini ali podskupini iz zavarovalniškega sektorja in oseb iz bančnega sektorja ter sektorja naložbenih storitev so pomembne v smislu člena 3(2) ali (3) te direktive;
15. „mešani finančni holding“ pomeni matično podjetje, ki ni regulirana oseba in ki skupaj s svojimi hčerinskimi podjetji, od katerih je vsaj eno regulirana oseba z registriranim sedežem v Uniji, in drugimi osebami sestavlja finančni konglomerat;
16. „pristojni organi“ pomenijo nacionalne organe držav članic, ki so po zakonu ali uredbi pristojni za nadziranje kreditnih institucij, zavarovalnic, pozavarovalnic, investicijskih podjetij, družb za upravljanje ali upraviteljev alternativnih investicijskih skladov bodisi na ravni posameznega podjetja ali na ravni skupine;

17. „ustrezni pristojni organi“ pomenijo:

- (a) pristojne organe držav članic, ki so odgovorni za sektorski skupinski nadzor katere koli regulirane osebe v finančnem konglomeratu, zlasti končnega matičnega podjetja sektorja;
- (b) koordinatorja, ki je imenovan v skladu s členom 10, če to ni nobeden od organov iz točke (a);
- (c) druge zadevne pristojne organe, kjer je to po mnenju organov iz točk (a) in (b) ustrezno;

18. „posli v skupini“ pomenijo vse posle, pri katerih so regulirane osebe v finančnem konglomeratu posredno ali neposredno odvisne od drugih podjetij v isti skupini ali od katere koli fizične ali pravne osebe, ki je tesno povezana s podjetji v tej skupini in se nanje zanašajo glede izpolnjevanja pogodbenih in drugih obveznosti, proti plačilu in brez plačila;

19. „koncentracija tveganja“ pomeni vsako izpostavljenost tveganju z možnostjo izgube, ki je dovolj velika, da lahko na splošno ogrozi solventnost ali finančni položaj reguliranih oseb v finančnem konglomeratu; tako izpostavljenost lahko povzroči tveganje nasprotne stranke/kreditno tveganje, naložbeno tveganje, zavarovalniško tveganje, tržno tveganje, druge vrste tveganja ali kombinacija in medsebojno vplivanje tveganj.

Do začetka veljavnosti regulativnih tehničnih standardov, sprejetih v skladu s členom 21a(1)(b), se v mnenju iz točke 17(c) zlasti upošteva tržni delež reguliranih oseb finančnega konglomerata v drugih državah članicah, še posebej če presega 5 %, in pomembnost, ki ga ima v finančnem konglomeratu katera koli regulirana oseba, ustanovljena v drugi državi članici.

(*) Direktiva 2002/83/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 5. novembra 2002 o življenjskem zavarovanju (UL L 345, 19.12.2002, str. 1).

(**) Direktiva 2004/39/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. aprila 2004 o trgih finančnih instrumentov (UL L 145, 30.4.2004, str. 1).

(***) Direktiva 2005/68/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. novembra 2005 o pozavarovanju (UL L 323, 9.12.2005, str. 1).

(****) Direktiva 2006/48/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. junija 2006 o začetku opravljanja in opravljanju dejavnosti kreditnih institucij (UL L 177, 30.6.2006, str. 1).

(*****) Direktiva 2009/65/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. julija 2009 o usklajevanju zakonov in drugih predpisov o kolektivnih naložbenih podjetjih za vlaganja v prenosljive vrednostne papirje (KNPVP) (UL L 302, 17.11.2009, str. 32).

(*****) Direktiva 2009/138/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. novembra 2009 o začetku opravljanja in opravljanju dejavnosti zavarovanja in pozavarovanja (Solventnost II) (UL L 335, 17.12.2009, str. 1).

(*****) Direktiva 2011/61/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 8. junija 2011 o upraviteljih alternativnih investicijskih skladov (UL L 174, 1.7.2011, str. 1).

(*****) UL L 177, 30.6.2006, str. 201.

(*****) UL L 193, 18.7.1983, str. 1.

(*****) UL L 222, 14.8.1978, str. 11.“;

2. člen 3 se spremeni, kot sledi:

(a) odstavki 1, 2 in 3 se nadomestijo z naslednjim:

„1. Da bi določili, ali se dejavnosti skupine pretežno opravljajo v finančnem sektorju v smislu člena 2(14)(b)(i), bi moral količnik med bilančno vsoto reguliranih in nereguliranih oseb v finančnem sektorju v skupini in bilančno vsoto skupine kot celote presegati 40 %.

2. Da bi določili, ali so dejavnosti v različnih finančnih sektorjih pomembne v smislu člena 2(14)(a)(iii) ali (14)(b)(iii), bi moral za vsak finančni sektor povprečni količnik skupne bilančne vsote tega finančnega sektorja v primerjavi z bilančno vsoto vseh oseb vsega finančnega sektorja v skupini in količnik zahtevanega minimalnega kapitala istega finančnega sektorja in skupnega zahtevanega minimalnega kapitala vseh oseb vsega finančnega sektorja v skupini presegati 10 %.

Za namene te direktive je najmanjši finančni sektor v finančnem konglomeratu sektor z najnižjim povprečjem, najpomembnejši finančni sektor v finančnem konglomeratu pa je sektor z najvišjim povprečjem. Za izračunavanje povprečja in merjenja najmanjšega in najpomembnejšega finančnega sektorja se bančni sektor in sektor naložbenih storitev obravnavata skupaj.

Družbe za upravljanje se dodajo sektorju, ki mu pripadajo v skupini. Če ne pripadajo nobenemu sektorju v skupini izključno, se dodajo najmanjšemu finančnemu sektorju.

Upravitelji alternativnih investicijskih skladov se dodajo sektorju, ki mu pripadajo v skupini. Če ne pripadajo nobenemu sektorju v skupini izključno, se dodajo najmanjšemu finančnemu sektorju.

3. Medsektorske dejavnosti se tudi štejejo za pomembne v smislu člena 2(14)(a)(iii) ali (14)(b)(iii), če bilančna vsota najmanjšega finančnega sektorja v skupini presega 6 milijard EUR.

Če skupina ne doseže praga iz odstavka 2 tega člena, se ustrezni pristojni organi lahko z medsebojnim dogovorom odločijo, da skupine ne bodo šteli za finančni konglomerat. Odločijo se lahko tudi, da ne bodo uporabili določb členov 7, 8 ali 9, če menijo, da vključitev skupine v obseg te direktive ali uporaba teh določb ni potrebna ali bi bila glede na cilje dopolnilnega nadzora neustrezna ali zavajajoča.

Ustrezni pristojni organi obvestijo druge pristojne organe o odločitvah, sprejetih v skladu s tem odstavkom, in jih, razen v izrednih razmerah, tudi objavijo.

3a. Če skupina doseže prag iz odstavka 2 tega člena, najmanjši sektor pa ne presega 6 milijard EUR, se ustrezni pristojni organi lahko z medsebojnim dogovorom odločijo, da skupine ne bodo šteli za finančni konglomerat. Odločijo se lahko tudi, da ne bodo uporabili določb členov 7, 8 ali 9, če menijo, da vključitev skupine v obseg te direktive ali uporaba teh določb ni potrebna ali bi bila glede na cilje dopolnilnega nadzora neustrezna ali zavajajoča.

Ustrezni pristojni organi obvestijo druge pristojne organe o odločitvah, sprejetih v skladu s tem odstavkom, in jih, razen v izrednih razmerah, tudi objavijo.“;

(b) odstavek 4 se spremeni:

(i) točka (a) se nadomesti z naslednjim:

„(a) izločijo osebo pri izračunavanju količnikov v primerih, ki so navedeni v členu 6(5), razen če oseba ni bila preseljena iz države članice v tretjo državo in dokazi pričajo, da je oseba zamenjala sedež, da bi se izognila pravni ureditvi.“;

(ii) doda se naslednja točka:

„(c) izključijo eno ali več udeležb v manjšem sektorju, če so takšne udeležbe odločilne za identifikacijo finančnega konglomerata, in so skupno zanemarljive glede na cilje dopolnilnega nadzora.“;

(c) odstavek 5 se nadomesti z naslednjim:

„5. Za uporabo odstavkov 1 in 2 lahko ustrezni pristojni organi v izjemnih primerih in na podlagi medsebojnega dogovora nadomestijo kriterij bilančne vsote z enim ali več sledečimi parametri ali dodajo enega ali več parametrov, če menijo, da so parametri

zelo pomembni za dopolnilni nadzor iz te direktive: sestava prihodkov, zunaj bilančne dejavnosti, skupna upravljana sredstva.“;

(d) dodata se naslednja odstavka:

„8. Evropski nadzorni organ (Evropski bančni organ), ustanovljen z Uredbo (EU) št. 1093/2010 Evropskega parlamenta in Sveta (*), (EBA), Evropski nadzorni organ (Evropski organ za zavarovanja in poklicne pokojnine), ustanovljen z Uredbo (EU) št. 1094/2010 Evropskega parlamenta in Sveta (**), (EIOPA), in Evropski nadzorni organ (Evropski organ za vrednostne papirje in trge), ustanovljen z Uredbo (EU) št. 1095/2010 Evropskega parlamenta in Sveta (***), (ESMA) (ESA) prek Skupnega odbora organov ESA (Skupni odbor) izdajo skupne smernice, namenjene konvergenци nadzornih postopkov pri uporabi odstavkov 2, 3, 3a, 4 in 5 tega člena.

9. Pristojni organi vsako leto ponovno ocenijo opustitev uporabe dopolnilnega nadzora in pregledajo količinske kazalnike, določene v tem členu, ter ocene na podlagi tveganja, ki se uporabljajo za finančne skupine.

(*) UL L 331, 15.12.2010, str. 12.

(**) UL L 331, 15.12.2010, str. 48.

(***) UL L 331, 15.12.2010, str. 84.“;

3. člen 4 se spremeni, kot sledi:

(a) drugi pododstavek odstavka 1 se nadomesti z naslednjim:

„V ta namen:

— pristojni organi, ki so izdali dovoljenja za opravljanje poslov reguliranim osebam v skupini, tesno sodelujejo,

— če pristojni organ sodi, da je regulirana oseba, ki mu je ta pristojni organ izdal dovoljenje za opravljanje poslov, članica skupine, ki bi lahko bila finančni konglomerat, ki ga kot takega še niso prepoznali v skladu s to direktivo, pristojni organ o svojem mnenju obvesti druge zadevne pristojne organe in Skupni odbor.“;

(b) drugi pododstavek odstavka 2 se nadomesti z naslednjim:

„Koordinator obvesti tudi pristojne organe, ki so izdali dovoljenje za opravljanje poslov reguliranim osebam v skupini, pristojne organe države članice, v kateri je sedež mešanega finančnega holdinga, ter Skupni odbor.“;

(c) odstavek 3 se nadomesti z naslednjim:

„3. Skupni odbor na svojem spletnem mestu objavi in redno posodablja seznam finančnih konglomeratov, opredeljenih v skladu s členom 2(14). Te informacije so dostopne prek spletne povezave na vseh spletnih mestih organov ESA.

Ime vsake regulirane osebe iz člena 1, ki je del finančnega konglomerata, se doda na seznam, ki ga skupni odbor objavi na svojem spletnem mestu in ga redno posodablja.“;

4. člen 5 se spremeni, kot sledi:

(a) točka (b) odstavka 2 se nadomesti z naslednjim:

„(b) vsaka regulirana oseba, katere matično podjetje je mešani finančni holding s sedežem v Uniji;“;

(b) odstavek 3 se nadomesti z naslednjim:

„3. Vsaka regulirana oseba, ki ni predmet dopolnilnega nadzora v skladu z odstavkom 2 in katerega matično podjetje je regulirana oseba ali mešani finančni holding s sedežem v tretji državi, je predmet dopolnilnega nadzora na ravni finančnega konglomerata v obsegu in na način, ki ga predpisuje člen 18.“;

(c) drugi pododstavek odstavka 4 se nadomesti z naslednjim:

„Za uporabo takega dopolnilnega nadzora mora biti vsaj en subjekt regulirana oseba iz člena 1 in pogoji iz člena 2(14)(a)(ii) ali (14)(b)(ii) in člena 2(14)(a)(iii) ali (14)(b)(iii) morajo biti izpolnjeni. Ustrezni pristojni organi pri odločanju upoštevajo cilje dopolnilnega nadzora, kakor jih predvideva ta direktiva.“;

5. odstavka 3 in 4 člena 6 se nadomestita z naslednjim:

„3. Za izračunavanje zahtevane kapitalske ustreznosti iz prvega pododstavka odstavka 2 so v obseg dopolnilnega nadzora v skladu s Prilogo I vključene naslednje osebe:

(a) kreditna institucija, finančna institucija ali družba za pomožne storitve;

(b) zavarovalnica, pozavarovalnica ali zavarovalni holding;

(c) investicijsko podjetje;

(d) mešani finančni holding.

4. Pri izračunavanju dopolnilnih zahtev kapitalske ustreznosti za finančni konglomerat z uporabo metode 1 (Računovodska konsolidacija) iz Priloge I k tej direktivi se kapital in zahtevani minimalni kapital oseb v skupini izračunajo z uporabo ustreznih sektorskih predpisov o načinu in obsegu konsolidacije, kakor je določeno zlasti v členih 133 in 134 Direktive 2006/48/ES in členu 221 Direktive 2009/138/ES.

Pri uporabi metode 2 (Odbitki in združevanja) iz Priloge I se pri izračunavanju upošteva delež vpisanega kapitala, ki je neposredno ali posredno v lasti matičnega podjetja ali podjetja, ki je udeleženo v drugi osebi v skupini.“;

6. člen 7 se spremeni, kot sledi:

(a) odstavek 3 se nadomesti z naslednjim:

„3. Do nadaljnje uskladitve zakonodaje Unije lahko države članice določijo količinske omejitve ali za to pooblastijo svoje pristojne organe, ali sprejmejo druge nadzorne ukrepe, ki bodo dosegali cilje dopolnilnega nadzora glede na kakršno koli koncentracijo tveganja na ravni finančnega konglomerata.“;

(b) doda se naslednji odstavek:

„5. Organi ESA prek Skupnega organa izdajo skupne smernice, namenjene konvergenци nadzornih postopkov pri dopolnilnem nadzoru koncentracije tveganja, kakor je določeno v odstavkih od 1 do 4 tega člena. Da bi se izognili podvajanju, smernice zagotavljajo usklajenost uporabe nadzornih orodij iz tega člena z uporabo členov 106 do 118 Direktive 2006/48/ES in člena 244 Direktive 2009/138/ES. Organi izdajo posebne skupne smernice o uporabi odstavkov 1 do 4 tega člena za udeležbe finančnega konglomerata v primerih, kadar določbe nacionalnega prava družb ovirajo uporabo člena 14(2) te direktive.“;

7. člen 8 se spremeni, kot sledi:

(a) odstavek 3 se nadomesti z naslednjim:

„3. Do nadaljnje uskladitve zakonodaje Unije lahko države članice določijo količinske in kakovostne omejitve ali za to pooblastijo svoje pristojne organe, ali sprejmejo druge nadzorne ukrepe, ki bodo dosegali cilje dopolnilnega nadzora glede na posle v skupini med reguliranimi osebami v finančnem konglomeratu.“;

(b) doda se naslednji odstavek:

„5. Organi ESA prek Skupnega organa izdajo skupne smernice, namenjene konvergenci nadzornih postopkov pri dopolnilnem nadzoru poslov v skupini, kakor je določeno v odstavkih od 1 do 4 tega člena. Da bi se izognili podvajanju, smernice zagotavljajo usklajenost uporabe nadzornih orodij iz tega člena z uporabo člena 245 Direktive 2009/138/ES. Organi izdajo posebne skupne smernice o uporabi odstavkov 1 do 4 tega člena za udeležbe finančnega konglomerata v primerih, kadar določbe nacionalnega prava družb ovirajo uporabo člena 14(2) te direktive.“;

8. člen 9 se spremeni:

(a) odstavek 4 se nadomesti z naslednjim:

„4. Države članice zagotovijo, da so v vseh podjetjih, ki so po členu 5 zajeta v obseg dopolnilnega nadzora, ustrezni mehanizmi notranjih kontrol za pripravo vseh podatkov, ki so pomembni za dodatni nadzor.

Države članice zahtevajo, naj regulirane osebe na ravni finančnega konglomerata svojim pristojnim organom redno posredujejo podrobnosti o svoji pravni strukturi, upravljanju in organizacijski strukturi, prav tako za vse regulirane osebe, neregulirana hčerinska podjetja in pomembne podružnice.

Države članice zahtevajo, naj regulirane osebe na ravni finančnega konglomerata v celoti ali s sklicevanjem na enakovredne informacije letno objavljajo opis svoje pravne strukture, upravljanja in organizacijske strukture.“;

(b) doda se naslednji odstavek:

„6. Pristojni organi uskladijo uporabo dopolnilnega nadzora mehanizmov notranjega nadzora in postopkov upravljanja tveganja iz tega člena s postopkom nadzornega pregleda iz člena 124 Direktive 2006/48/ES in člena 248 Direktive 2009/138/ES. V ta namen organi ESA prek Skupnega odbora izdajo skupne smernice, namenjene konvergenci nadzornih postopkov pri dopolnilnem nadzoru mehanizmov notranjega nadzora in postopkov obvladovanja tveganja iz tega člena ter skladnosti s postopkom nadzornega pregleda iz člena 124 Direktive 2006/48/ES in člena 248 Direktive 2009/138/ES. Organi izdajo posebne skupne smernice za uporabo tega člena za udeležbe finančnega konglomerata v primerih, ko določbe nacionalnega prava družb ovirajo uporabo člena 14(2) te direktive.“;

9. vstavi se naslednji člen:

„Člen 9b

Testiranje izjemnih situacij

1. Države članice lahko od koordinatorskega odbora zahtevajo, naj zagotovi ustrezna in redna testiranja izjemnih situacij na ravni posameznega finančnega konglomerata. Zahtevajo, naj ustrezni pristojni organi v celoti sodelujejo s koordiniranjem.

2. Za testiranje izjemnih situacij po vsej Uniji lahko organi ESA prek Skupnega odbora in v sodelovanju z Evropskim odborom za sistemska tveganja, ustanovljenim z Uredbo (EU) št. 1092/2010 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. novembra 2010 o makrobonitetnem nadzoru nad finančnim sistemom Evropske unije in ustanovitvi Evropskega odbora za sistemska tveganja (*), razvije dodatne parametre, ki bodo zajemali posebna tveganja, povezana s finančnimi konglomerati v skladu z Uredbo (EU) št. 1093/2010, Uredbo (EU) št. 1094/2010 in Uredbo (EU) št. 1095/2010. Koordinator sporoči rezultate testiranja izjemnih situacij Skupnemu odboru.

(*) UL L 331, 15.12.2010, str. 1.“;

10. člen 10(2)(b) se spremeni, kot sledi:

(a) prvi odstavek točke (ii) se nadomesti z naslednjim:

„(ii) kadar je isti mešani finančni holding matično podjetje za vsaj dve regulirani osebi z registriranim sedežem v Uniji in ima ena od teh oseb dovoljenje za opravljanje poslov v državi članici, v kateri je sedež mešanega finančnega holdinga, nalogo koordinatorskega odbora opravlja pristojni organ tiste regulirane osebe, ki ima dovoljenje za opravljanje poslov v tej državi članici.“;

(b) točka (iii) se nadomesti z naslednjim:

„(iii) kadar je isti mešani finančni holding matično podjetje za vsaj dve regulirani osebi z registriranim sedežem v Uniji in nobena od teh oseb nima dovoljenja za opravljanje poslov v državi članici, v kateri je sedež mešanega finančnega holdinga, nalogo koordinatorskega odbora opravlja pristojni organ, ki je izdal dovoljenje regulirani osebi z največjo bilančno vsoto v najpomembnejšem finančnem sektorju.“;

11. člen 11 se spremeni:

(a) odstavek 3 se nadomesti z naslednjim:

„3. Ne glede na možnost prenosa določenih nadzornih pristojnosti in odgovornosti, ki jo predpisujejo zakonodajni akti Unije, prisotnost koordinatorja, ki so mu dodeljene različne naloge glede dopolnilnega nadzora reguliranih oseb v finančnem konglomeratu, ne vpliva na naloge in odgovornosti pristojnih organov, ki jih predpisujejo sektorski predpisi.“;

(b) doda se naslednji odstavek:

„4. Zaradi zahtevanega sodelovanja iz tega oddelka in opravljanja nalog, navedenih v odstavkih 1, 2 in 3 tega člena ter členu 12, ter v skladu z zahtevami po zaupnosti in skladnosti z zakonodajo Unije se po potrebi zagotovi ustrezno usklajevanje in sodelovanje z ustreznimi nadzornimi organi tretjih držav, in sicer prek kolegijev, ustanovljenih v skladu s členom 131a Direktive 2006/48/ES ali členom 248(2) Direktive 2009/138/ES.“

Ureditev usklajevanja iz drugega pododstavka odstavka 1 je posebej upoštevana v pisni ureditvi usklajevanja na podlagi člena 131 Direktive 2006/48/ES ali člena 248 Direktive 2009/138/ES. Koordinator kot predsedujoči kolegiju, ustanovljenemu v skladu s členom 131a Direktive 2006/48/ES ali členom 248(2) Direktive 2009/138/ES, odloči, kateri drugi pristojni organi lahko sodelujejo na sestanku ali pri kakršni koli dejavnosti kolegija.“;

12. točka (a) drugega pododstavka člena 12(1) se nadomesti z naslednjim:

„(a) identifikaciji pravne sestave, upravljanja in organizacijske strukture skupine tudi za vse regulirane osebe, neregulirana hčerinska podjetja in pomembne podružnice finančnega konglomerata, lastnike kvalificiranih deležev na končni matični ravni, kot tudi pristojnih organov reguliranih oseb v skupini.“;

13. v členu 12a se doda naslednji odstavek:

„3. Koordinatorji Skupnemu odboru posredujejo informacije iz člena 9(4) in točke (a) drugega pododstavka člena 12(1). Skupni odbor da pristojnim organom na voljo informacije o pravni, upravljalni in organizacijski strukturi finančnih konglomeratov.“;

14. vstavi se naslednji člen:

„Člen 12b

Skupne smernice

1. Organi ESA prek Skupnega odbora razvijejo skupne smernice o tem, kako naj pristojni organ izvaja ocene finančnih konglomeratov na podlagi tveganja. Te skupne smernice zlasti zagotovijo, da ocene na podlagi tveganja vključujejo ustrezna orodja, da bi ocenili skupinska tveganja, ki nastajajo zaradi finančnih konglomeratov.

2. Organi ESA prek Skupnega odbora izdajo skupne smernice, katerih namen je razviti nadzorne postopke, ki bodo omogočali, da bo dopolnilni nadzor mešanih finančnih holdingov ustrezno dopolnil skupinski nadzor v skladu z direktivama 98/78/ES in 2009/138/ES ali po potrebi konsolidirani nadzor v skladu z Direktivo 2006/48/ES. Te smernice omogočajo, da se v nadzor vključijo vsa pomembna tveganja, obenem pa onemogoči morebitno podvajanje nadzora in bonitetnih ocen.“;

15. člen 18 se spremeni, kot sledi:

(a) naslov se nadomesti z naslednjim:

„Matična podjetja v tretjih državah“;

(b) odstavek 3 se nadomesti z naslednjim:

„3. Pristojni organi lahko uporabijo druge metode, ki zagotavljajo ustrezen dopolnilni nadzor nad reguliranimi osebami v finančnem konglomeratu. Te metode mora odobriti koordinator po posvetu z drugimi ustreznimi pristojnimi organi. Pristojni organi lahko predvsem zahtevajo ustanovitev mešanega finančnega holdinga s sedežem v Uniji in uporabijo to direktivo za regulirane osebe v finančnem konglomeratu, na čelu katerega je ta holding. Pristojni organi zagotovijo, da se s temi metodami doseže cilj dodatnega nadzora iz te direktive in o tem obvestijo druge udeležene pristojne organe in Komisijo.“;

16. člen 19 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 19

Sodelovanje s pristojnimi organi tretjih držav

Člen 39(1) in (2) Direktive 2006/48/ES, člen 10a Direktive 98/78/ES in člen 264 Direktive 2009/138/ES se smiselno uporabijo za pogajanja o sporazumih z eno ali več tretjimi državami glede načina izvajanja dopolnilnega nadzora reguliranih oseb v finančnem konglomeratu.“;

17. naslov poglavja III se nadomesti z naslednjim:

„DELEGIRANI AKTI IN IZVEDBENI UKREPI“;

18. člen 20 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 20

Pooblastila, prenesena na Komisijo

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 21c v zvezi s tehničnimi prilagoditvami te direktive na naslednjih področjih:

- (a) natančnejša formulacija opredelitev, navedenih v členu 2, da bi se tako pri uporabi te direktive upošteval razvoj dogodkov na finančnih trgih;
- (b) usklajevanje izrazoslovja in oblikovanje opredelitev v tej direktivi v skladu z naknadnimi pravnimi akti Unije o reguliranih osebah in z njimi povezanih zadevah;
- (c) natančnejša opredelitev izračunskih metod, navedenih v Prilogi I, ki bo upoštevala napredek na finančnih trgih in razvoj tehnik presojanja.

Navedeni ukrepi ne vključujejo vsebine prenesenih pooblastil, podeljenih Komisiji v zvezi s postavkami iz člena 21a.“;

19. odstavki 2, 3 in 5 člena 21 se črtajo;

20. člen 21a se spremeni:

- (a) v prvem pododstavku odstavka 1 se doda naslednja točka:

„(d) členom 6(2), da se zagotovi enoten format (z navodili) ter določi pogostost in po potrebi rok poročanja.“;

- (b) vstavi se naslednji odstavek:

„1a. Da bi zagotovili dosledno uporabo členov 2, 7 in 8 ter Priloge II, organi ESA prek Skupnega odbora razvijejo osnutek regulativnih tehničnih standardov za določitev natančnejše oblikovane opredelitve iz člena 2 in usklajevanje določb, sprejetih v skladu s členoma 7 in 8 ter Prilogo II.

Skupni odbor do 1. januarja 2015 Komisiji predloži te osnutke regulativnih tehničnih standardov.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s členi 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1093/2010, Uredbe (EU) št. 1094/2010 oziroma Uredbe (EU) št. 1095/2010.“;

(c) doda se naslednji odstavek:

„3. Dve leti po sprejetju izvedbenih tehničnih standardov v skladu z odstavkom 2(a) države članice zahtevajo enotni format ter določijo pogostost in roke za poročanje o izračunih iz tega člena.“;

21. v poglavju III se dodajo naslednji členi:

„Člen 21b

Skupne smernice

Organi ESA prek Skupnega odbora izdajo skupne smernice iz člena 3(8), člena 7(5), člena 8(5), člena 9(6), tretjega pododstavka člena 11(1), člena 12b in člena 21(4) v skladu s postopkom, določenim v členu 56 Uredbe (EU) št. 1093/2010, Uredbe (EU) št. 1094/2010 oziroma Uredbe (EU) št. 1095/2010.

Člen 21c

Izvajanje pooblastila

1. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov je preneseno na Komisijo pod pogoji, določenimi v tem členu.

2. Pooblastilo iz člena 20 se prenese na Komisijo za obdobje štirih let od 9. decembra 2011. Komisija pripravi poročilo o prenesenem pooblastilu vsaj šest mesecev pred koncem štiriletnega obdobja. Prenos pooblastila se samodejno podaljša za enako obdobje, razen če Evropski parlament ali Svet temu podaljšanju nasprotuje vsaj tri mesece pred koncem vsakega obdobja.

3. Evropski parlament ali Svet lahko kadar koli preklicuje prenos pooblastila iz člena 20. Z odločitvijo o preklicu prenos pooblastila, naveden v tej odločitvi, preneha veljati. Odločitev začne učinkovati dan po njeni objavi v *Uradnem listu Evropske unije* ali na poznejši dan, ki je v njej določen. Odločitev ne vpliva na veljavnost že veljavnih delegiranih aktov.

4. Takoj ko Komisija sprejme delegirani akt, o tem istčasno uradno obvesti Evropski parlament in Svet.

5. Delegirani akt, sprejet v skladu s členom 20, začne veljati le, če niti Evropski parlament niti Svet ne nasprotuje delegiranemu aktu v roku treh mesecev od uradnega obvestila Evropskemu parlamentu in Svetu o tem aktu, ali če sta pred iztekom tega roka tako Evropski parlament kot Svet obvestila Komisijo, da ne bosta nasprotovala. Ta rok se na pobudo Evropskega parlamenta ali Sveta podaljša za tri mesece.“;

22. prvi pododstavek člena 30 se nadomesti z naslednjim:

„Do nadaljnje uskladitve sektorskih predpisov države članice predpisujejo vključitev družb za upravljanje v naslednjih primerih:

- (a) med konsolidiranim nadzorom kreditnih institucij in investicijskih družb ali med dopolnilnim nadzorom zavarovalnic v zavarovalni skupini;
- (b) če je skupina finančni konglomerat, med dopolnilnim nadzorom v smislu te direktive, in
- (c) pri postopku identifikacije v skladu s členom 3(2).“;

23. vstavi se naslednji člen:

„Člen 30a

Upravitelji alternativnih investicijskih skladov

1. Do nadaljnje uskladitve sektorskih predpisov države članice predpisujejo vključitev upraviteljev alternativnih investicijskih skladov v naslednjih primerih:

- (a) med konsolidiranim nadzorom kreditnih institucij in investicijskih družb ali med dopolnilnim nadzorom zavarovalnic v zavarovalni skupini;
- (b) če je skupina finančni konglomerat, med dopolnilnim nadzorom v smislu te direktive, in
- (c) pri postopku identifikacije v skladu s členom 3(2).

2. Za uporabo odstavka 1 države članice določijo ali pooblastijo svoje pristojne organe, da odločijo, po katerih sektorskih predpisih (bančništvo, zavarovalništvo ali sektor naložbenih storitev) se upravitelji alternativnih investicijskih skladov vključijo v konsolidirani ali dopolnilni nadzor iz točke (a) odstavka 1. Za namene tega odstavka se zadevna sektorska pravila o obliki in obsegu vključitve finančnih institucij smiselno uporabljajo tudi za upravitelje alternativnih investicijskih skladov. Za namene dopolnilnega nadzora iz točke (b) odstavka 1 štejejo upravitelji alternativnih investicijskih skladov za del tistega sektorja, v katerega so vključeni zaradi določb iz točke (a) odstavka 1.

Če je upravitelj alternativnih investicijskih skladov del finančnega konglomerata, se za namene te direktive vsak sklic na regulirane osebe in vsak sklic na pristojne organe in ustrezne pristojne organe razume, kot da vključuje upravitelje alternativnih investicijskih skladov in pristojne

organe, pooblaščen za njihovo nadzorovanje. To se smiselno uporablja za skupine iz točke (a) odstavka 1.“;

24. Priloga I se spremeni v skladu z določbami Priloge II te direktive.

Člen 3

Spremembe Direktive 2006/48/ES

Direktiva 2006/48/ES se spremeni, kot sledi:

1. odstavek 2 člena 1 se nadomesti z naslednjim:

„2. Člen 39 in členi 124 do 143 se uporabljajo za finančne holdinge, mešane finančne holdinge in mešane holdinge s sedežem v Uniji.“;

2. člen 4 se spremeni, kot sledi:

(a) točke 14 do 17 se nadomestijo in doda se točka 17a, kot sledi:

„14. „nadrejena kreditna institucija v državi članici“ pomeni kreditno institucijo, ki ima podrejeno družbo, ki je kreditna institucija ali finančna institucija, ali ki je udeležena v taki instituciji in ki sama ni podrejena družba druge kreditne institucije z dovoljenjem v isti državi članici, ali finančnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga s sedežem v isti državi članici;

15. „nadrejeni finančni holding v državi članici“ pomeni finančni holding, ki sam ni podrejena družba kreditne institucije z dovoljenjem v isti državi članici ali finančnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga s sedežem v isti državi članici;

15a. „nadrejeni mešani finančni holding v državi članici“ pomeni mešani finančni holding, ki sam ni podrejena družba kreditne institucije z dovoljenjem v isti državi članici ali finančnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga s sedežem v isti državi članici;

16. „nadrejena kreditna institucija EU“ pomeni nadrejeno kreditno institucijo v državi članici, ki ni podrejena družba druge kreditne institucije z dovoljenjem v kateri koli državi članici oziroma finančnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga s sedežem v kateri koli državi članici;

17. „nadrejeni finančni holding EU“ pomeni nadrejeni finančni holding v državi članici, ki ni podrejena družba kreditne institucije z dovoljenjem v kateri koli državi članici ali katerega koli drugega finančnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga s sedežem v kateri koli državi članici;

17a. „nadrejeni mešani finančni holding EU“ pomeni nadrejeni mešani finančni holding v državi članici, ki ni podrejena družba kreditne institucije z dovoljenjem v kateri koli državi članici ali katerega koli drugega finančnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga s sedežem v kateri koli drugi državi članici;“;

(b) vstavi se naslednja točka:

„19a. „mešani finančni holding“ pomeni mešani finančni holding, kakor je opredeljen v členu 2(15) Direktive 2002/87/ES;“;

(c) točka 48 se nadomesti z naslednjim:

„48. „konsolidacijski nadzornik“ pomeni pristojni organ, odgovoren za izvajanje nadzora na konsolidirani osnovi nadrejenih kreditnih institucij EU in kreditnih institucij, ki jih obvladujejo nadrejeni finančni holdingi EU ali nadrejeni mešani finančni holdingi EU;“;

3. člen 14 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 14

Vsako dovoljenje se prikladi EBA. Naziv vsake kreditne institucije, kateri je bilo izdano dovoljenje, se vpiše na seznam; EBA ta seznam objavi na svoji spletni strani in ga redno posodablja. Pristojni organ, odgovoren za nadzor na konsolidirani osnovi zagotovi zadevnim pristojnim organom in EBA vse informacije v zvezi z bančno skupino v skladu s členom 12(3), členom 22(1) in členom 73(3), zlasti v zvezi s pravno strukturo skupine ter upravljanjem in organizacijsko strukturo skupine.“;

4. člen 39 se spremeni, kot sledi:

(a) točka (b) odstavka 1 se nadomesti z naslednjim:

„(b) kreditnimi institucijami, ustanovljenimi v tretjih državah, katerih nadrejene družbe, bodisi da gre za kreditne institucije ali finančne holdinge ali mešane finančne holdinge, imajo sedež v Uniji.“;

(b) točka (a) odstavka 2 se nadomesti z naslednjim:

„(a) da lahko pristojni organi držav članic pridobijo informacije, potrebne za nadzor na osnovi konsolidiranega finančnega stanja kreditnih institucij ali

finančnih holdingov ali mešanih finančnih holdingov, ki so v Uniji in imajo podrejene družbe, te pa so kreditne institucije ali finančne institucije s sedežem v tretjih državah, ali, če imajo kapitalske udeležbe v takih institucijah;“;

5. odstavek 2 člena 69 se nadomesti z naslednjim:

„2. Države članice lahko izvajajo možnost, predvideno v odstavku 1, če je nadrejena družba finančni holding ali mešani finančni holding s sedežem v isti državi članici kakor kreditna institucija, pod pogojem, da se nad njim izvaja enak nadzor kot nad kreditnimi institucijami in zlasti, da zanj veljajo standardi, določeni v členu 71(1).“;

6. odstavek 2 člena 71 se nadomesti z naslednjim:

„2. Brez vpliva na člene 68, 69 in 70, kreditne institucije, ki jih obvladuje nadrejeni finančni holding v državi članici ali nadrejeni mešani finančni holding v državi članici, izpolnjujejo obveznosti iz členov 75, 120, 123 in oddelka 5 na podlagi konsolidiranega finančnega stanja navedenega finančnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga, v obsegu in na način, ki sta določena v členu 133.“

Če nadrejeni finančni holding v državi članici ali nadrejeni mešani finančni holding v državi članici obvladuje več kakor eno kreditno institucijo, se prvi pododstavek uporablja samo za kreditno institucijo, za katero se uporablja nadzor na konsolidirani osnovi v skladu s členoma 125 in 126.“;

7. odstavek 2 člena 72 se nadomesti z naslednjim:

„2. Kreditne institucije, ki jih obvladuje nadrejeni finančni holding EU ali nadrejeni mešani finančni holding EU, izpolnjujejo obveznosti iz poglavja 5 na podlagi konsolidiranega finančnega stanja navedenega finančnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga.“

Pomembne podrejene družbe nadrejenih finančnih holdingov EU ali nadrejenih mešanih finančnih holdingov EU razkrijejo informacije, določene v točki 5 dela 1 Priloge XII, na individualni ali subkonsolidirani osnovi.“;

8. vstavi se naslednji člen:

„Člen 72a

1. Če za mešani finančni holding veljajo enake določbe po tej direktivi in po Direktivi 2002/87/ES, zlasti kar zadeva nadzor, ki temelji na tveganju, lahko konsolidacijski nadzornik, po posvetovanju z drugimi pristojnimi organi, odgovornimi za nadzor podrejenih družb, za ta mešani finančni holding uporabi samo ustrezno določbo iz Direktive 2002/87/ES.

2. Če za mešani finančni holding veljajo enake določbe po tej direktivi in po Direktivi 2009/138/ES, zlasti kar zadeva nadzor, ki temelji na tveganju, lahko konsolidacijski nadzornik v dogovoru z nadzornikom skupine v zavarovalniškem sektorju za ta mešani finančni holding uporabi samo določbo direktive, povezane z najpomembnejšim finančnim sektorjem, kakor je določeno v členu 3(2) Direktive 2002/87/ES.

3. Konsolidacijski nadzornik obvesti EBA in Evropski nadzorni organ (Evropski organ za zavarovanja in poklicne pokojnine), ustanovljen z Uredbo (EU) št. 1094/2010 Evropskega parlamenta in Sveta (*), (EIOPA), o sklepih, sprejetih na podlagi odstavkov 1 in 2 tega člena. EBA, EIOPA in Evropski nadzorni organ (Evropski organ za vrednostne papirje in trge), ustanovljen z Uredbo (EU) št. 1095/2010 Evropskega parlamenta in Sveta (**), (ESMA), prek Skupnega odbora Evropskih nadzornih organov („Skupni odbor“) oblikujejo smernice, namenjene združitvi nadzornih postopkov, in razvijejo osnutke regulativnih tehničnih standardov, ki jih posredujejo Komisiji v treh letih od sprejetja teh smernic.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s členi 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1093/2010, Uredbe (EU) št. 1094/2010 oziroma Uredbe (EU) št. 1095/2010.

(*) UL L 331, 15.12.2010, str. 48.

(**) UL L 331, 15.12.2010, str. 84.“;

9. odstavek 2 člena 73 se nadomesti z naslednjim:

„2. Pristojni organi zahtevajo, da podrejene kreditne institucije izpolnjujejo zahteve iz členov 75, 120 in 123 ter oddelka 5 te direktive na subkonsolidirani osnovi, če imajo navedene kreditne institucije ali njihove nadrejene družbe v primerih, kadar je ta nadrejena družba finančni holding ali mešani finančni holding s sedežem v tretji državi, podrejeno družbo, ki je kreditna institucija ali finančna institucija ali družba za upravljanje s premoženjem, kakor je opredeljeno v členu 2(5) Direktive 2002/87/ES, ali če so udeležene v takem podjetju.“;

10. točka (a) člena 80(7) se nadomesti z naslednjim:

„(a) nasprotna stranka je institucija ali finančni holding ali mešani finančni holding, finančna institucija, družba za upravljanje s premoženjem ali podjetje za pomožne storitve, za katero se uporabljajo ustrezne zahteve skrbnega in varnega poslovanja;“;

11. člen 84 se spremeni, kot sledi:

(a) drugi pododstavek odstavka 2 se nadomesti z naslednjim:

„Če nadrejena kreditna institucija EU in njene podrejene družbe ali nadrejeni finančni holding EU ali nadrejeni mešani finančni holding EU in njegove podrejene družbe enotno uporabljajo pristop IRB, lahko pristojni organi dovolijo, da nadrejena družba in njene podrejene družbe skupaj izpolnjujejo minimalne zahteve iz dela 4 Priloge VII.“;

(b) odstavek 6 se nadomesti z naslednjim:

„6. Če nameravajo nadrejena kreditna institucija EU in njene podrejene družbe ali nadrejeni finančni holding EU in njegove podrejene družbe ali nadrejeni mešani finančni holding EU in njegove podrejene družbe uporabljati pristop IRB, pristojni organi različnih pravnih oseb tesno sodelujejo, kakor je predvideno v členih od 129 do 132.“;

12. točka (e) člena 89(1) se nadomesti z naslednjim:

„(e) izpostavljenosti kreditne institucije do nasprotna stranke, ki je njena nadrejena družba, podrejena družba ali podrejena družba njene nadrejene družbe, če je nasprotna stranka institucija ali finančni holding, mešani finančni holding, finančna institucija, družba za upravljanje s premoženjem ali podjetje za pomožne storitve, za katerega veljajo ustrezne bonitetne zahteve ali povezano podjetje v smislu člena 12(1) Direktive 83/349/EGS in izpostavljenosti med kreditnimi institucijami, ki izpolnjujejo zahteve iz člena 80(8);“;

13. odstavek 3 in 4 člena 105 se nadomestita z naslednjim:

„3. Če nameravajo nadrejena kreditna institucija EU in njene podrejene družbe ali podrejene družbe nadrejenega finančnega holdinga EU ali nadrejenega mešanega finančnega holdinga EU uporabljati napredni pristop za merjenje operativnega tveganja, pristojni organi različnih pravnih oseb tesno sodelujejo, kakor je predvideno v členih od 129 do 132. Vloga vsebuje elemente, navedene v delu 3 Priloge X.“;

4. Če nadrejena kreditna institucija EU in njene podrejene družbe ali podrejene družbe nadrejenega finančnega holdinga EU ali nadrejenega mešanega finančnega holdinga EU uporabljajo enotni napredni pristop za merjenje operativnega tveganja, lahko pristojni organi dovolijo, da nadrejena družba in njene podrejene družbe skupaj izpolnjujejo kvalifikacijske kriterije iz dela 3 Priloge X.“;

14. odstavek 2 člena 122a se nadomesti z naslednjim:

„2. Če nadrejena kreditna institucija EU ali nadrejeni finančni holding EU ali nadrejeni mešani finančni holding EU ali ena izmed njihovih podrejenih družb kot originator ali sponzor listini izpostavljenost več kreditnih institucij, investicijskih podjetij ali drugih finančnih institucij, vključenih v nadzor na konsolidirani osnovi, se lahko zahteva iz odstavka 1 izpolni na osnovi konsolidiranega stanja povezane nadrejene kreditne institucije EU, nadrejenega finančnega holdinga EU ali nadrejenega mešanega finančnega holdinga EU. Ta odstavek se uporablja le, če so se kreditne institucije, investicijska podjetja ali finančne institucije, ki so ustvarile listinjene izpostavljenosti, obvezale, da bodo izpolnile zahteve iz odstavka 6 ter originatorju ali sponzorju in nadrejeni kreditni instituciji EU ali nadrejenemu finančnemu holdingu EU ali nadrejenemu mešanemu finančnemu holdingu EU pravočasno predložile informacije, potrebne za izpolnitev zahtev iz odstavka 7.“;

15. odstavek 2 člena 125 se nadomesti z naslednjim:

„2. Če je nadrejena družba kreditne institucije nadrejeni finančni holding v državi članici, nadrejeni mešani finančni holding v državi članici, nadrejeni finančni holding v EU ali nadrejeni mešani finančni holding v EU, izvajajo nadzor na konsolidirani osnovi pristojni organi, ki so kreditni instituciji izdali dovoljenje v skladu s členom 6.“;

16. člen 126 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 126

1. Če je nadrejena družba kreditnih institucij, ki so pridobile dovoljenje v dveh ali več državah članicah, isti nadrejeni finančni holding v državi članici, isti nadrejeni mešani finančni holding v državi članici, isti nadrejeni finančni holding EU ali isti nadrejeni mešani finančni holding EU, nadzor na konsolidirani osnovi izvajajo pristojni organi kreditne institucije, ki je pridobila dovoljenje v državi članici, v kateri ima sedež finančni holding ali nadrejeni mešani finančni holding EU.

Če nadrejene družbe kreditnih institucij, ki so pridobile dovoljenje v dveh ali več državah članicah, zajemajo več kot en finančni holding ali mešani finančni holding s sedeži v različnih državah članicah, in je v vsaki od teh držav članic ena kreditna institucija, nadzor na konsolidirani osnovi izvaja pristojni organ kreditne institucije z največjo bilančno vsoto.

2. Če je nadrejena družba več kakor ene kreditne institucije, ki je pridobila dovoljenje v Uniji, isti finančni holding ali isti mešani finančni holding, nobena od teh kreditnih institucij pa ni pridobila dovoljenja v državi članici, v kateri je bil ustanovljen ta finančni holding ali mešani finančni holding, nadzor na konsolidirani osnovi

izvaja pristojni organ, ki je izdal dovoljenje kreditni instituciji z največjo bilančno vsoto, ki se za namene te direktive šteje kot kreditna institucija, ki jo obvladuje nadrejeni finančni holding EU ali nadrejeni mešani finančni holding EU.

3. V posebnih primerih lahko pristojni organi sporazumno opustijo merila iz odstavkov 1 in 2, če bi bila njihova uporaba neprimerna, ob upoštevanju kreditnih institucij in pomena njihovih dejavnosti v različnih državah, ter imenujejo drugi pristojni organ, ki bo izvajal nadzor na konsolidirani osnovi. Pristojni organ pred sprejetjem odločitve ponudi nadrejeni kreditni instituciji EU, nadrejenemu finančnemu holdingu EU, nadrejenemu mešanemu finančnemu holdingu EU ali kreditni instituciji z največjo bilančno vsoto možnost, da izrazi svoje mnenje o navedeni odločitvi.

4. Pristojni organi obvestijo Komisijo in EBA o opustitvi na podlagi odstavka 3.“;

17. člen 127 se spremeni, kot sledi:

(a) odstavek 1 se nadomesti z naslednjim:

„1. Kjer je primerno, države članice sprejmejo vse potrebne ukrepe za vključitev finančnih holdingov ali mešanih finančnih holdingov v konsolidirani nadzor. Brez vpliva na člen 135 konsolidacija finančnega stanja finančnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga nikakor ne pomeni, da morajo pristojni organi izvajati nadzor v finančnem holdingu ali mešanem finančnem holdingu na neodvisni osnovi.“;

(b) odstavek 3 se nadomesti z naslednjim:

„3. Države članice zagotovijo, da lahko njihovi pristojni organi, odgovorni za izvajanje nadzora na konsolidirani osnovi, zahtevajo od podrejenih družb kreditne institucije, finančnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga, ki niso vključene v nadzor na konsolidirani osnovi, informacije iz člena 137. V takem primeru se uporabijo postopki za prenos in preverjanje informacij, določeni v navedenem členu.“;

18. člen 129 se spremeni, kot sledi:

(a) uvodni stavek prvega pododstavka odstavka 1 se nadomesti z naslednjim:

„1. Razen nalog, ki jih ima na podlagi te direktive, pristojni organ, ki je odgovoren za izvajanje nadzora na konsolidirani osnovi nadrejenih kreditnih institucij EU in kreditnih institucij, ki jih obvladujejo nadrejeni finančni holdingi EU ali nadrejeni mešani finančni holdingi EU, opravlja naslednje naloge:“;

(b) prvi pododstavek odstavka 2 se nadomesti z naslednjim:

„2. V primeru vlog za dovoljenja iz člena 84(1), člena 87(9) in člena 105 ter dela 6 Priloge III, ki jih predložijo nadrejena kreditna institucija EU in njene podrejene družbe ali podrejene družbe nadrejenega finančnega holdinga EU ali nadrejenega mešanega finančnega holdinga EU, pristojni organi sodelujejo in se posvetujejo o odločitvi, ali bodo izdali zahtevano dovoljenje, ter določitvi morebitnih pogojev, ki se bodo uporabljali za tako dovoljenje.“;

(c) odstavek 3 se spremeni, kot sledi:

(i) prvi pododstavek se nadomesti z naslednjim:

„3. Konsolidacijski nadzornik in pristojni organi, odgovorni za nadzor podrejenih družb nadrejene kreditne institucije EU ali nadrejenega finančnega holdinga EU ali nadrejenega mešanega finančnega holdinga EU v državi članici, storijo vse, kar je v njihovi moči, da dosežejo skupno odločitev o uporabi členov 123 in 124 za določanje ustreznosti konsolidirane ravni lastnih sredstev, ki jih ima skupina glede na svoj finančni položaj in profil tveganja in zahtevano raven lastnih sredstev za uporabo člena 136(2) za vse subjekte v bančni skupini in na konsolidirani osnovi.“;

(ii) peti pododstavek se nadomesti z naslednjim:

„Odločitev o uporabi členov 123 in 124 ter člena 136(2) sprejmejo pristojni organi, ki so odgovorni za nadzor podrejenih družb nadrejene kreditne institucije EU, nadrejenega finančnega holdinga EU ali nadrejenega mešanega finančnega holdinga EU na individualni ali subkonsolidirani osnovi, po ustrezni obravnavi stališč in pridržkov konsolidacijskega nadzornika. Če je kateri koli od zadevnih pristojnih organov v skladu s členom 19 Uredbe (EU) št. 1093/2010 ob koncu štirimesečnega obdobja zadevo predložil EBA, konsolidacijski nadzornik odloži svojo odločitev in počaka na odločitev, ki jo lahko v skladu s členom 19(3) navedene uredbe sprejme EBA, nato pa sprejme odločitev skladno z odločitvijo EBA. Štirimesečno obdobje se šteje za obdobje usklajevanja v skladu z Uredbo. EBA sprejme odločitev v enem mesecu. Zadeva se po koncu štirimesečnega obdobja ali po sprejetju skupne odločitve ne predloži EBA.“;

(iii) deveti pododstavek se nadomesti z naslednjim:

„Skupna odločitev iz prvega pododstavka in kakršna koli odločitev, sprejeta, kadar ni skupne odločitve, v skladu s četrtem in petim pododstavkom, se posodablja vsako leto ali v izjemnih okoliščinah, če organ, pristojen za nadzor podrejenih družb nadrejene kreditne institucije EU, nadrejenega finančnega holdinga EU ali nadrejenega mešanega finančnega holdinga EU, vloži pisno in v celoti utemeljeno zahtevo pri konsolidacijskem nadzorniku, naj posodobi odločitev o uporabi člena 136(2). V slednjem primeru lahko posodobitev na dvostranski osnovi izvedeta konsolidacijski nadzornik in pristojni organ, ki je vložil zahtevo.“;

19. šesti pododstavek člena 131a(2) se nadomesti z naslednjim:

„V kolegijih nadzornikov lahko sodelujejo:

- (a) pristojni organi, odgovorni za nadzor podrejenih družb nadrejene kreditne institucije EU ali nadrejenega finančnega holdinga EU ali nadrejenega mešanega finančnega holdinga EU;
- (b) pristojni organi države gostiteljice, v kateri imajo sedež pomembne podružnice iz člena 42a;
- (c) centralne banke, kadar je to primerno, in
- (d) pristojni organi tretjih držav, kadar je primerno, ob upoštevanju zahtev o zaupnosti, ki so po mnenju vseh pristojnih organov enakovredne zahtevam iz členov 44 do 52.“;

20. odstavek 1 člena 132 se spremeni, kot sledi:

(a) peti pododstavek se nadomesti z naslednjim:

„Pristojni organi, odgovorni za nadzor na konsolidirani osnovi nadrejenih kreditnih institucij EU in kreditnih institucij, ki jih obvladujejo nadrejeni finančni holdingi EU ali nadrejeni mešani finančni holdingi EU, sporočijo vse ustrezne podatke pristojnim organom drugih držav članic, ki nadzorujejo podrejene družbe teh nadrejenih družb. Pri ugotavljanju obsega ustreznih podatkov se upošteva pomen teh podrejenih družb v finančnem sistemu navedenih držav članic.“;

- (b) točka (a) šestega pododstavka se nadomesti z naslednjim:

„(a) identifikaciji pravne sestave, upravljanja in organizacijske strukture skupine, vključno z vsemi reguliranimi subjekti, nereguliranimi hčerinskimi podjetji in pomembnimi podružnicami skupine, matičnimi podjetji v skladu s členom 12(3), členom 22(1) in členom 73(3), kot tudi identifikaciji pristojnih organov reguliranih subjektov v skupini;“;

21. člen 135 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 135

Države članice zahtevajo, da so osebe, ki dejansko upravljajo poslovanje finančnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga, na dovolj dobrem glas in imajo zadosti izkušnje za opravljanje teh nalog.“;

22. prvi pododstavek člena 139(3) se nadomesti z naslednjim:

„3. Države članice dovolijo, da njihovi pristojni organi med seboj izmenjavajo informacije iz odstavka 2, ob predpostavki, da pri finančnih holdingih, mešanih finančnih holdingih, finančnih institucijah ali podjetjih za pomožne storitve zbiranje ali posedovanje informacij nikakor ne pomeni, da morajo pristojni organi izvajati nadzor v zvezi s temi institucijami ali podjetji, ki poslujejo samostojno.“;

23. člen 140 se spremeni, kot sledi:

- (a) odstavek 1 se nadomesti z naslednjim:

„1. Če kreditna institucija, finančni holding, mešani finančni holding ali mešani holding obvladuje eno ali več podrejenih družb, ki so zavarovalnice, ali druga podjetja za investicijske storitve, ki so pridobila dovoljenje, pristojni organi in organi, odgovorni za javni nadzor zavarovalnic, ali druga podjetja za investicijske storitve vzpostavijo tesno sodelovanje. Brez vpliva na njihove konkretne odgovornosti si ti pristojni organi medsebojno izmenjujejo vse informacije, ki utegnejo poenostaviti njihovo delo in omogočiti nadzor nad dejavnostjo in splošnim finančnim stanjem podjetij, ki jih nadzirajo.“;

- (b) odstavek 3 se nadomesti z naslednjim:

„3. Pristojni organi, odgovorni za nadzor na konsolidirani osnovi, sestavijo sezname finančnih holdingov ali mešanih finančnih holdingov iz člena 71(2). Te sezname posredujejo pristojnim organom v drugih državah članicah, EBA in Komisiji.“;

24. člena 141 in 142 se nadomestita z naslednjim:

„Člen 141

Če pri izvajanju te direktive pristojni organi ene države članice v posebnih primerih želijo preveriti informacije o kreditni instituciji, finančnem holdingu, finančni instituciji, družbi za pomožne storitve, mešanem holdingu, mešanem finančnem holdingu, vrsti podrejenih družb iz člena 137 ali vrsti podrejenih družb iz člena 127(3), ki so v drugi državi članici, zahtevajo od pristojnih organov v drugi državi članici, naj opravijo to preverjanje. Organi, ki prejmejo tak zahtevek, ga v okviru svoje pristojnosti izpolnijo, in sicer tako, da sami opravijo preverjanje ali da preverjanje dovolijo organom, ki so vložili zahtevek, oziroma revizorju ali ustreznemu strokovnjaku. Pristojni organ, ki je podal zahtevek, lahko sodeluje pri preverjanju, če ga ne izvaja sam.

Člen 142

Brez vpliva na določbe svojega kazenskega prava države članice zagotovijo, da se kazni ali ukrepi za preprečevanje opaženih kršitev ali vzrokov takih kršitev lahko naložijo finančnim holdingom, mešanim finančnim holdingom in mešanim holdingom ali njihovim operativnim vodjem, ki kršijo zakone ali druge predpise, ki so bili sprejeti zaradi prenosa členov od 124 do 141 in tega člena. Pristojni organi med seboj tesno sodelujejo, s čimer zagotovijo, da navedene kazni ali ukrepi prinesejo želene rezultate, zlasti kadar osrednja uprava ali glavne enote finančnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga ali mešanega holdinga niso v isti državi članici kot registriran sedež holdinga.“;

25. člen 143 se spremeni:

- (a) odstavek 1 se nadomesti z naslednjim:

„1. Če kreditna institucija, katere nadrejena družba je kreditna institucija ali finančni holding ali mešani finančni holding s sedežem v tretji državi, ni predmet konsolidiranega nadzora v skladu s členoma 125 in 126, pristojni organi preverijo, ali je kreditna institucija predmet konsolidiranega nadzora s strani pristojnih organov tretje države, ki je enak nadzoru, ki ga predpisujejo določbe te direktive.“;

Preverjanje opravi pristojni organ, ki bi bil odgovoren za konsolidirani nadzor, če bi se uporabil odstavek 3, na zahtevo nadrejene družbe ali katere koli regulirane osebe z dovoljenjem za poslovanje v Uniji ali na lastno pobudo. Pristojni organ se posvetuje z drugimi vključenimi pristojnimi organi.“;

- (b) tretji pododstavek odstavka 3 se nadomesti z naslednjim:

„Pristojni organi lahko predvsem zahtevajo ustanovitev finančnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga s sedežem v Uniji in uporabijo določbe o konsolidiranem nadzoru za konsolidiran položaj tega finančnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga.“;

26. vstavi se naslednji člen:

„Člen 146a

Države članice zahtevajo, da kreditne institucije na ravni bančne skupine v celoti ali s sklicevanjem na enakovredne informacije letno objavljajo opis svoje pravne strukture, svojega upravljanja in organizacijske strukture.“;

27. Priloga X se spremeni v skladu s Prilogo III k tej direktivi.

Člen 4

Spremembe Direktive 2009/138/ES

Direktiva 2009/138/ES se spremeni, kot sledi:

1. v členu 212(1) se točki (f) in (g) nadomestita in doda se točka (h), kot sledi:

„(f) ‚zavarovalni holding‘ pomeni matično podjetje, ki ni mešani finančni holding in katerega glavni posel sta pridobivanje in udeležba v hčerinskih podjetjih, kadar so ta hčerinska podjetja izključno ali predvsem zavarovalnice ali pozavarovalnice ali zavarovalnice ali pozavarovalnice tretjih držav in je vsaj eno od teh hčerinskih podjetij zavarovalnica ali pozavarovalnica;

(g) ‚mešani zavarovalni holding‘ pomeni matično podjetje, ki ni zavarovalnica, zavarovalnica tretje države, pozavarovalnica, pozavarovalnica tretje države, zavarovalni holding ali mešani finančni holding, ki ima med hčerinskimi podjetji vsaj eno zavarovalnico ali pozavarovalnico;

(h) ‚mešani finančni holding‘ pomeni mešani finančni holding, kakor je opredeljen v členu 2(15) Direktive 2002/87/ES.“;

2. v členu 213 se odstavka 2 in 3 nadomestita ter dodajo se odstavki 4, 5 in 6 kot sledi:

„2. Države članice zagotovijo, da se nadzor na ravni skupine izvaja nad:

(a) zavarovalnicami ali pozavarovalnicami, ki so udeležena podjetja pri vsaj eni zavarovalnici, pozavarovalnici, zavarovalnici tretje države ali pozavarovalnici tretje države, v skladu s členi 218 do 258;

(b) zavarovalnicami ali pozavarovalnicami, katerih matično podjetje je zavarovalni holding ali mešani finančni holding s sedežem v Uniji v skladu s členi 218 do 258;

(c) zavarovalnicami ali pozavarovalnicami, katerih matično podjetje je zavarovalni holding ali mešani finančni holding s sedežem v tretji državi ali zavarovalnica ali pozavarovalnica tretje države v skladu s členi 260 do 263;

(d) zavarovalnicami ali pozavarovalnicami, katerih matično podjetje je mešani zavarovalni holding, v skladu s členom 265.

3. V primerih iz točk (a) in (b) odstavka 2, kadar je udeležena zavarovalnica ali pozavarovalnica ali zavarovalni holding ali mešani finančni holding s sedežem v Uniji, sam regulirani subjekt ali mešani finančni holding, nad katerim se izvaja dopolnilni nadzor v skladu s členom 5(2) Direktive 2002/87/ES, ali povezano podjetje takšnega reguliranega subjekta ali mešanega finančnega holdinga, lahko nadzorniki skupine po posvetovanju z drugimi zadevnimi nadzornimi organi odloči, da se na ravni te udeležene zavarovalnice ali pozavarovalnice ali tega zavarovalnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga ne izvaja nadzor v zvezi s koncentracijo tveganja iz člena 244 te direktive ali nadzor nad transakcijami znotraj skupine iz člena 245 te direktive ali obojim.

4. Če za mešani finančni holding veljajo enakovredne določbe po tej direktivi in po Direktivi 2002/87/ES, zlasti kar zadeva nadzor, ki temelji na tveganju, lahko nadzorniki skupine po posvetovanju z drugimi zadevnimi nadzornimi organi za ta mešani finančni holding uporabi samo ustrezno določbo iz Direktive 2002/87/ES.

5. Če za mešani finančni holding veljajo enakovredne določbe po tej direktivi in po Direktivi 2006/48/ES, zlasti kar zadeva nadzor, ki temelji na tveganju, lahko nadzorniki skupine v sporazumu s konsolidacijskim nadzornikom v sektorju bančnih in naložbenih storitev uporabi samo določbo direktive, povezano z najpomembnejšim sektorjem, kakor je določeno v skladu s členom 3(2) Direktive 2002/87/ES.

6. Nadzornik skupine Evropski nadzorni organ (Evropski bančni organ), ustanovljen z Uredbo (EU) št. 1093/2010 Evropskega parlamenta in Sveta (*), (EBA) in Evropski nadzorni organ (Evropski organ za zavarovanja in poklicne pokojnine), ustanovljen z Uredbo (EU) št. 1094/2010 Evropskega parlamenta in Sveta (**), (EIOPA) obvesti o sklepih, sprejetih na podlagi odstavkov 4 in 5. EBA, EIOPA in Evropski nadzorni organ (Evropski organ za vrednostne papirje in trge), ustanovljen z Uredbo (EU) št. 1095/2010 (***), (ESMA) prek Skupnega odbora Evropskih nadzornih organov (Skupni odbor) oblikujejo smernice, namenjene združitvi nadzornih postopkov, in razvijejo osnutke regulativnih tehničnih standardov, ki jih posredujejo Komisiji v treh letih od sprejetja teh smernic.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s členi 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1093/2010, Uredbe (EU) št. 1094/2010 oziroma Uredbe (EU) št. 1095/2010.

(*) UL L 331, 15.12.2010, str. 12.

(**) UL L 331, 15.12.2010, str. 48.

(***) UL L 331, 15.12.2010, str. 84.“;

3. odstavek 1 člena 214 se nadomesti z naslednjim:

„1. Izvajanje nadzora skupin v skladu s členom 213 ne pomeni, da morajo nadzorni organi izvajati nadzor nad posameznimi zavarovalnicami tretjih držav, pozavarovalnicami tretjih držav, zavarovalnimi holdingi, mešanimi finančnimi holdingi ali mešanimi zavarovalnimi holdingi, brez vpliva na člen 257, kar zadeva zavarovalne holdinge ali mešane finančne holdinge.“;

4. odstavek 1 in 2 člena 215 se nadomestita z naslednjim:

„1. Če je udeležena zavarovalnica ali pozavarovalnica ali zavarovalni holding ali mešani finančni holding iz točk (a) in (b) člena 213(2) sam hčerinsko podjetje druge zavarovalnice ali pozavarovalnice ali drugega zavarovalnega holdinga ali drugega mešanega finančnega holdinga s sedežem v Uniji, se členi 218 do 258 uporabljajo samo na ravni končne matične zavarovalnice ali pozavarovalnice, zavarovalnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga s sedežem v Uniji.

2. Če je končna matična zavarovalnica ali pozavarovalnica ali zavarovalni holding ali mešani finančni holding s

sedežem v Uniji, kakor je določeno v odstavku 1, hčerinsko podjetje podjetja, nad katerim se izvaja dopolnilni nadzor v skladu s členom 5(2) Direktive 2002/87/ES, lahko nadzornik skupine po posvetovanju z drugimi zadevnimi nadzornimi organi odloči, da se na ravni tega končnega matičnega podjetja ne izvaja nadzor koncentracije tveganja iz člena 244, nadzor nad transakcijami znotraj skupine iz člena 245 ali obojim.“;

5. odstavek 1 člena 216 se nadomesti z naslednjim:

„1. Če udeležena zavarovalnica ali pozavarovalnica ali zavarovalni holding ali mešani finančni holding, ki ima sedež v Uniji, kakor je določeno v točkah (a) in (b) člena 213(2), nima sedeža v isti državi članici kot končno matično podjetje na ravni Unije iz člena 215, lahko države članice svojim nadzornim organom dovolijo, da po posvetovanju z nadzornikom skupine in tem končnim matičnim podjetjem na ravni Unije, odločijo, da se izvaja nadzor skupine nad končno matično zavarovalnico ali pozavarovalnico ali zavarovalnim holdingom ali mešanim finančnim holdingom na nacionalni ravni.“;

6. člen 219 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 219

Pogostost izračuna

1. Nadzornik skupine zagotovi, da se izračuna iz člena 218(2) in (3) izvedeta vsaj enkrat letno in sicer s strani udeležene zavarovalnice ali pozavarovalnice ali zavarovalnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga.

Podatke za izračun in njegov rezultat predloži nadzorniku skupine udeležena zavarovalnica ali pozavarovalnica, če na čelu skupine ni zavarovalnica ali pozavarovalnica, pa zavarovalni holding ali mešani finančni holding ali podjetje v skupini, ki ga določi nadzornik skupine po posvetovanju z drugimi zadevnimi nadzornimi organi in samo skupino.

2. Zavarovalnice, pozavarovalnice, zavarovalni holding in mešani finančni holding redno spremljajo zahtevani solventnostni kapital skupine. Če se profil tveganj skupine močno razlikuje od predpostavk, ki so bile osnova za zadnji sporočeni zahtevani solventnostni kapital skupine, se zahtevani solventnostni kapital skupine nemudoma ponovno izračuna in sporoči nadzorniku skupine.

Če obstajajo dokazi, ki nakazujejo na to, da se je profil tveganj skupine občutno spremenil od datuma, ko je bil zahtevani solventnostni kapital zadnjič sporočen, lahko nadzornik skupine zahteva njegov ponovni izračun.“;

7. člen 226 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 226

Posredniški zavarovalni holdingi

1. Pri izračunavanju solventnosti skupine zavarovalnice ali pozavarovalnice, ki je prek zavarovalnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga udeležena v povezani zavarovalnici, povezani pozavarovalnici, zavarovalnici tretje države ali pozavarovalnici tretje države, se upošteva položaj takega zavarovalnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga.

Samo za namen tega izračuna se posredniški zavarovalni holding ali posredniški mešani finančni holding obravnava kot zavarovalnica ali pozavarovalnica, za katero veljajo pravila iz pododdelkov 1, 2 in 3 oddelka 4 poglavja VI naslova I v zvezi z zahtevanim solventnostnim kapitalom, in kot da zanj veljajo enaki pogoji, kot so določeni v pododdelkih 1, 2 in 3 oddelka 3 poglavja VI naslova I v zvezi z lastnimi sredstvi, ki izpolnjujejo pogoje za zahtevani solventnostni kapital.

2. V primerih, ko ima posredniški zavarovalni holding ali posredniški mešani finančni holding podrejeni dolg ali druga primerna lastna sredstva, za katera velja omejitev v skladu s členom 98, veljajo ta sredstva za primerna lastna sredstva do višine zneskov, izračunanih z uporabo omejitev iz člena 98 za skupna primerna lastna sredstva, ki na ravni skupine presegajo zahtevani solventnostni kapital na ravni skupine.

Primerna lastna sredstva posredniškega zavarovalnega holdinga ali posredniškega mešanega finančnega holdinga, za katera se zahteva predhodna odobritev nadzornega organa v skladu s členom 90, če so v lasti zavarovalnice ali pozavarovalnice, se lahko vključijo v izračun solventnosti skupine le, če jih je ustrezno odobril nadzornik skupine.“;

8. prvi pododstavek odstavka 1 člena 231 se nadomesti z naslednjim:

„1. V primeru vloge za dovoljenje za izračun konsolidiranega zahtevanega solventnostnega kapitala skupine in zahtevanega solventnostnega kapitala zavarovalnice in

pozavarovalnice v skupini na podlagi notranjega modela, ki ga predložijo zavarovalnica ali pozavarovalnica in njena povezana podjetja, ali ga skupaj vložijo povezana podjetja zavarovalnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga, zadevni nadzorni organi sodelujejo, da odločijo, ali izdajo to dovoljenje, ter določijo morebitne pogoje, od katerih je to dovoljenje odvisno.“;

9. odstavek 5 člena 233 se nadomesti z naslednjim:

„5. V primeru zahtevka za dovoljenje za izračun zahtevanega solventnostnega kapitala zavarovalnice in pozavarovalnice v skupini na podlagi notranjega modela, ki ga predložijo zavarovalnica ali pozavarovalnica in njene povezane zavarovalnice, ali ga skupaj vložijo povezana podjetja zavarovalnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga, se smiselno uporablja člen 231.“;

10. v oddelku 1 poglavja II naslova III se naslov pododdelka 5 nadomesti z naslednjim:

„Nadzor solventnosti skupine pri zavarovalnicah in pozavarovalnicah, ki so hčerinska podjetja zavarovalnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga.“;

11. člen 235 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 235

Solventnost skupine zavarovalnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga

1. Če so zavarovalnice in pozavarovalnice hčerinska podjetja zavarovalnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga, nadzornik skupine zagotovi, da se solventnost skupine izračuna na ravni zavarovalnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga z uporabo členov od 220(2) do 233.

2. Za namene tega izračuna se matično podjetje obravnava kot zavarovalnica ali pozavarovalnica, za katero veljajo pravila iz pododdelkov 1, 2 in 3 oddelka 4 poglavja VI naslova I v zvezi z zahtevanim solventnostnim kapitalom ter enaki pogoji, kot jih določajo pododdelki 1, 2 in 3 oddelka 3 poglavja VI naslova I kar zadeva lastna sredstva, ki izpolnjujejo pogoje za zahtevani solventnostni kapital.“;

12. člen 243 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 243

Hčerinska podjetja zavarovalnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga

Za zavarovalnice in pozavarovalnice, ki so hčerinska podjetja zavarovalnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga, se smiselno uporabljajo členi od 236 do 242.“;

13. odstavek 2 člena 244 se nadomesti z naslednjim:

„2. Države članice od zavarovalnic in pozavarovalnic ali zavarovalnih holdingov ali mešanih finančnih holdingov zahtevajo, da redno in vsaj enkrat letno poročajo nadzorniku skupine o morebitni občutni koncentraciji tveganja na ravni skupine, razen če se uporablja člen 215(2).

Potrebne podatke nadzorniku skupine posreduje zavarovalnica ali pozavarovalnica, ki je na čelu skupine, ali, če na čelu skupine ni zavarovalnica ali pozavarovalnica, zavarovalni holding, mešani finančni holding ali zavarovalnica ali pozavarovalnica v skupini, ki jo določi nadzornik skupine po posvetovanju z drugimi zadevnimi nadzornimi organi in s skupino.

Koncentracije tveganja iz prvega pododstavka so predmet nadzornega pregleda s strani nadzornika skupine.“;

14. odstavek 2 člena 245 se nadomesti z naslednjim:

„2. Države članice od zavarovalnic in pozavarovalnic, zavarovalnih holdingov in mešanih finančnih holdingov zahtevajo, da redno in vsaj enkrat letno poročajo nadzorniku skupine o vseh večjih transakcijah znotraj skupine, ki jih opravijo zavarovalnice in pozavarovalnice v skupini, vključno s tistimi, ki se opravijo s fizično osebo, ki ima s podjetji znotraj skupine tesne povezave, razen če se uporablja člen 215(2).

Poleg tega države članice zahtevajo, da se takoj, ko je mogoče, poroča o zelo pomembnih transakcijah znotraj skupine.

Potrebne podatke nadzorniku skupine posreduje zavarovalnica ali pozavarovalnica, ki je na čelu skupine, ali, če na

čelu skupine ni zavarovalnica ali pozavarovalnica, zavarovalni holding ali mešani finančni holding ali zavarovalnica ali pozavarovalnica v skupini, ki jo določi nadzornik skupine po posvetovanju z drugimi zadevnimi nadzornimi organi in s skupino.

Transakcije znotraj skupine so predmet nadzornega pregleda s strani nadzornika skupine.“;

15. prvi, drugi in tretji pododstavek odstavka 4 člena 246 se nadomestijo z naslednjim:

„4. Države članice od udeležene zavarovalnice ali pozavarovalnice, zavarovalnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga zahtevajo, da na ravni skupine izvedejo oceno, ki jo zahteva člen 45. Lastna ocena tveganj in solventnosti, izvedena na ravni skupine, je predmet nadzornega pregleda s strani nadzornika skupine v skladu s poglavjem III.

Kjer se izračun solventnosti na ravni skupine izvaja v skladu z metodo 1 iz člena 230, udeležena zavarovalnica ali pozavarovalnica, zavarovalni holding ali mešani finančni holding nadzorniku skupine predloži ustrezno pojasnilo razlike med vsoto zahtevanega solventnostnega kapitala vseh zadevnih zavarovalnic ali pozavarovalnic skupine in konsolidiranim zahtevanim solventnostnim kapitalom skupine.

Udeležena zavarovalnica ali pozavarovalnica, zavarovalni holding ali mešani finančni holding lahko, če se nadzornik skupine strinja, istočasno na ravni skupine in na ravni katerega koli hčerinskega podjetja v skupini izvede katero koli oceno, ki se zahteva na podlagi člena 45, in pripravi skupen dokument, ki obravnava vse ocene.“;

16. točka (b) člena 247(2) se nadomesti z naslednjim:

„(b) če na čelu skupine ni zavarovalnica ali pozavarovalnica, nadzorni organ, ki se določi v skladu z naslednjim:

(i) če je matično podjetje zavarovalnice ali pozavarovalnice zavarovalni holding ali mešani finančni holding, nadzorni organ, ki je izdal dovoljenje tej zavarovalnici ali pozavarovalnici;

(ii) če ima več zavarovalnic ali pozavarovalnic s sedežem v Uniji za matično podjetje isti zavarovalni holding ali mešani finančni holding in je eno izmed teh podjetij pridobilo dovoljenje v državi članici, kjer je sedež zavarovalnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga, nadzorni organ zavarovalnice ali pozavarovalnice, ki je pridobila dovoljenje v tej državi članici;

(iii) če je na čelu skupine več zavarovalnih holdingov ali mešanih finančnih holdingov s sedeži v različnih državah članicah in če je v vsaki od teh držav članic zavarovalnica ali pozavarovalnica, nadzorni organ zavarovalnice ali pozavarovalnice z največjo bilančno vsoto;

(iv) če ima več zavarovalnic ali pozavarovalnic s sedežem v Uniji za matično podjetje isti zavarovalni holding ali mešani finančni holding in nobeno izmed teh podjetij ni pridobilo dovoljenja v državi članici, kjer je sedež zavarovalnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga, nadzorni organ zavarovalnice ali pozavarovalnice, ki je pridobila dovoljenje v tej državi članici z največjo bilančno vsoto, ali

(v) če skupina nima matičnega podjetja ali v drugih okoliščinah, ki niso navedene v točkah (i) do (iv), nadzorni organ, ki je izdal dovoljenje zavarovalnici ali pozavarovalnici z največjo bilančno vsoto.“;

17. v odstavku 1 člena 249 se doda naslednji pododstavek:

„Nadzornik skupine zadevnim nadzornim organom in EIOPA zagotovi informacije v zvezi s skupino v skladu s členom 19 ter členom 51(1) in členom 254(2), zlasti o pravni strukturi, upravljanju in organizacijski strukturi skupine.“;

18. odstavka 1 in 2 člena 256 se nadomestita z naslednjim:

„1. Države članice od udeleženih zavarovalnic in pozavarovalnic, zavarovalnih holdingov in mešanih finančnih holdingov zahtevajo, da letno objavijo poročilo o solventnosti in finančnem položaju na ravni skupine. Smiselno se uporabljajo členi 51, 53, 54 in 55.

2. Udeležena zavarovalnica ali pozavarovalnica, zavarovalni holding ali mešani finančni holding lahko, če se nadzornik skupine strinja, pripravi skupno poročilo o solventnosti in finančnem položaju, ki vsebuje:

(a) podatke na ravni skupine, ki jih je treba razkriti v skladu z odstavkom 1;

(b) podatke za katero koli od hčerinskih podjetij v skupini, ki so posamično prepoznavni in jih je treba razkriti v skladu s členi 51, 53, 54 in 55.

Pred izdajo soglasja v skladu s prvim pododstavkom se nadzornik skupine posvetuje in ustrezno upošteva morebitna stališča in pomisleke članov kolegija nadzornikov.“;

19. člen 257 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 257

Upravni, upravljalni ali nadzorni organi zavarovalnih holdingov in mešanih finančnih holdingov

Države članice zahtevajo, da so vse osebe, ki dejansko vodijo zavarovalni holding ali mešani finančni holding, sposobne in primerne za opravljanje svojih dolžnosti.

Smiselno se uporablja člen 42.“;

20. odstavka 1 in 2 člena 258 se nadomestita z naslednjim:

„1. Če zavarovalnica ali pozavarovalnica v skupini ne izpolnjuje zahtev določenih v členih 218 do 246 ali če so zahteve izpolnjene, vendar je solventnost kljub temu ogrožena, ali če transakcije znotraj skupine ali koncentracije tveganja ogrožajo finančni položaj zavarovalnic ali pozavarovalnic, morajo potrebne ukrepe, da se stanje čim prej popravi, sprejeti naslednji subjekti:

(a) v primeru zavarovalnih holdingov ali mešanih finančnih holdingov nadzornik skupine;

(b) v primeru zavarovalnic in pozavarovalnic nadzorni organi.

Če v primerih iz točke (a) prvega pododstavka nadzornik skupine ni eden izmed nadzornih organov države članice, v kateri je sedež zavarovalnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga, nadzornik skupine tem nadzornim organom sporoči svoje ugotovitve, da jim omogoči, da sprejmejo ustrezne ukrepe.

Če v primerih iz točke (b) prvega pododstavka nadzornik skupine ni eden izmed nadzornih organov države članice, v kateri je sedež zavarovalnice ali pozavarovalnice, nadzornik skupine tem nadzornim organom sporoči svoje ugotovitve, da jim omogoči, da sprejmejo ustrezne ukrepe.

Države članice brez vpliva na odstavek 2 določijo ukrepe, ki jih nadzorni organi lahko sprejmejo v zvezi z zavarovalnimi holdingi in mešanimi finančnimi holdingi.

Zadevni nadzorni organi, vključno z nadzornikom skupine, po potrebi uskladijo svoje ukrepe.

2. Države članice brez vpliva na določbe nacionalnega kazenskega prava zavarovalnim holdingom in mešanim finančnim holdingom, ki kršijo zakone in druge predpise, sprejete za prenos tega naslova, ali osebam, ki dejansko upravljajo ta podjetja, naložijo sankcije ali sprejmejo ukrepe. Nadzorni organi tesno sodelujejo, da zagotovijo učinkovitost teh sankcij ali ukrepov, zlasti če osrednja uprava ali matično podjetje zavarovalnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga ni v isti državi članici kot njihov registrirani sedež.“;

21. člen 262 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 262

Matična podjetja, registrirana v tretji državi: odsotnost enakovrednosti

1. Če ni enakovrednega nadzora iz člena 260, države članice za zavarovalnice ali pozavarovalnice smiselno uporabljajo člene od 218 do 258, z izjemo členov od 236 do 243, ali eno od metod iz odstavka 2 tega člena.

Splošna načela in metode iz členov 218 do 258 se uporabljajo na ravni zavarovalnega holdinga, mešanega finančnega holdinga, zavarovalnice tretje države ali pozavarovalnice tretje države.

Samo za namen izračuna solventnosti skupine se matično podjetje obravnava kot zavarovalnica ali pozavarovalnica, za katero veljajo isti pogoji, kot so določeni v pododdelkih 1, 2 in 3 oddelka 3 poglavja VI naslova I, kar zadeva lastna sredstva, ki izpolnjujejo pogoje za zahtevani solventnostni kapital, in katero koli izmed naslednjih zahtev:

(a) zahtevani solventnostni kapital, določen v skladu z načeli člena 226, če gre za zavarovalni holding ali mešani finančni holding;

(b) zahtevani solventnostni kapital, določen v skladu z načeli iz člena 227, če gre za zavarovalnico tretje države ali pozavarovalnico tretje države.

2. Države članice svojim nadzornim organom dovolijo, da uporabijo druge metode, ki zagotavljajo ustrezen nadzor zavarovalnic in pozavarovalnic v skupini. S temi metodami se mora po posvetovanju z drugimi zadevnimi nadzornimi organi strinjati nadzornik skupine.

Nadzorni organi lahko zahtevajo zlasti, da se ustanovi zavarovalni holding, ki ima sedež v Uniji, ali mešani finančni holding, ki ima sedež v Uniji, in da se ta naslov uporablja za zavarovalnice in pozavarovalnice v skupini, na čelu katere je ta zavarovalni holding ali mešani finančni holding.

Izbrane metode omogočijo, da se dosežejo cilji nadzora skupine, kakor je opredeljen v tem naslovu, ter da se posredujejo drugim zadevnim nadzornim organom in Komisiji.“;

22. prvi in drugi odstavek člena 263 se nadomestita z naslednjim:

„Če je matično podjetje iz člena 260 samo hčerinsko podjetje zavarovalnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga, ki ima sedež v tretji državi, ali zavarovalnice ali pozavarovalnice tretje države, države članice izvedejo preverjanje iz člena 260 samo na ravni končnega matičnega podjetja, ki je zavarovalni holding tretje države, mešani finančni holding tretje države, zavarovalnica tretje države ali pozavarovalnica tretje države.

Vendar lahko nadzorni organi ob odsotnosti enakovrednega nadzora iz člena 260 izvedejo novo preverjanje na nižji ravni, če obstaja matično podjetje zavarovalnic ali pozavarovalnic na ravni zavarovalnega holdinga tretje države, mešanega finančnega holdinga tretje države, zavarovalnice tretje države ali pozavarovalnice tretje države.“.

Člen 5**Pregled**

Komisija v celoti pregleda Direktivo 2002/87/ES, vključno z delegiranimi in izvedbenimi akti, ki so v skladu z njo sprejeti. Komisija po tem pregledu do 31. decembra 2012 Evropskemu parlamentu in Svetu predloži poročilo, v katerem predvsem obravnava področje uporabe navedene direktive, vključno z vprašanjem, ali naj se področje uporabe razširi s pregledom člena 3, in uporabo navedene direktive pri nereguliranih subjektih, zlasti pri namenskih družbah. Poročilo vsebuje tudi merila za opredelitev finančnih konglomeratov v lasti širših nefinančnih skupin, čigar skupne dejavnosti v bančnem sektorju, zavarovalniškem sektorju in sektorju naložbenih storitev so bistvenega pomena na notranjem trgu za finančne storitve.

Komisija prav tako obravnava, ali naj ESA prek Skupnega odbora izda smernice za oceno tega bistvenega pomena.

Glede tega poročilo pokriva tudi sistemsko pomembne finančne konglomerate, ki so zaradi svojega obsega, medsebojne povezanosti ali zapletenosti posebej občutljivi, in ki se opredelijo po analogiji z novimi standardi Odbora za finančno stabilnost in Baselskega odbora za bančni nadzor. Poleg tega je v poročilu pregledana možnost uvedbe obveznega stresnega testiranja. Poročilo se po potrebi priložijo ustrezni zakonodajni predlogi.

Člen 6**Prenos**

1. Države članice do 10. junija 2013 sprejmejo zakone in druge predpise, potrebne za uskladitev s členi 1, 2 in 3 te direktive. Komisiji nemudoma sporočijo besedila teh predpisov ter korelacijsko tabelo med določbami teh predpisov in to direktivo.

2. Države članice do 10. junija 2013 sprejmejo zakone in druge predpise, potrebne za uskladitev s členom 4 te direktive. Komisiji nemudoma sporočijo besedila teh predpisov in korelacijsko tabelo med določbami teh predpisov in to direktivo.

3. Ne glede na odstavek 1, države članice do 22. julija 2013 sprejmejo zakone in druge predpise, potrebne za uskladitev z določbami točk 1, 2(a) in 23 člena 2 te direktive, kolikor te določbe glede upraviteljev alternativnih investicijskih skladov spreminjajo člen 1, člen 2(4), (5a) in (16) ter člen 3(2) Direktive 2002/87/ES. Komisiji nemudoma sporočijo besedila teh predpisov in korelacijsko tabelo med določbami teh predpisov in to direktivo.

4. Države članice se v predpisih, sprejetih na podlagi tega člena, sklicujejo na to direktivo ali sklic nanjo navedejo ob njihovi uradni objavi. Način sklicevanja določijo države članice.

5. Države članice sporočijo Komisiji besedila temeljnih določb predpisov nacionalne zakonodaje, sprejetih na področju, ki ga ureja ta direktiva.

Člen 7**Začetek veljavnosti**

Ta direktiva začne veljati dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Člen 8**Naslovniki**

Ta direktiva je naslovljena na države članice.

V Strasbourgu, 16. novembra 2011

Za Evropski parlament
Predsednik
J. BUZEK

Za Svet
Predsednik
W. SZCZUKA

PRILOGA I

Prilogi I in II k Direktivi 98/78/ES se spremenita, kot sledi:

A. Priloga I se spremeni, kot sledi:

1. točka 2.1 se spremeni, kot sledi:

(a) druga alineja četrtega odstavka se nadomesti z naslednjim:

„— če je zavarovalnica ali pozavarovalnica povezano podjetje zavarovalnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga, ki ima registriran sedež v isti državi članici kot zavarovalnica ali pozavarovalnica, in se pri izračunavanju upoštevata zavarovalni holding ali mešani finančni holding in povezana zavarovalnica ali pozavarovalnica.“;

(b) peti odstavek se nadomesti z naslednjim:

„Države članice lahko tudi opustijo izračunavanje prilagojene solventnosti zavarovalnice ali pozavarovalnice, če je ta zavarovalnica ali pozavarovalnica povezana z drugo zavarovalnico, drugo pozavarovalnico ali zavarovalnim holdingom ali mešanim finančnim holdingom, ki ima registriran sedež v drugi državi članici, in če se pristojni organi držav članic dogovorijo, da dodelijo izvajanje dopolnilnega nadzora pristojnemu organu slednje države članice.“;

2. točka 2.2 se nadomesti z naslednjim:

„2.2 Posredniški zavarovalni holdingi in posredniški mešani finančni holdingi

Pri izračunavanju prilagojene solventnosti zavarovalnice ali pozavarovalnice, ki je udeležena v povezani zavarovalnici, povezani pozavarovalnici ali zavarovalnici ali pozavarovalnici države nečlanice prek zavarovalnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga, se upošteva položaj posredniškega zavarovalnega holdinga ali posredniškega mešanega finančnega holdinga. Samo za namen tega izračuna, ki ga je treba narediti v skladu s splošnimi načeli in metodami, opisanimi v tej prilogi, se ta zavarovalni holding ali mešani finančni holding obravnava, kot da je zavarovalnica ali pozavarovalnica, za katero velja zahteva ničelne solventnosti, in kot da zanjo veljajo isti pogoji, določeni v členu 16 Direktive 73/239/EGS, v členu 27 Direktive 2002/83/ES ali v členu 36 Direktive 2005/68/ES glede elementov, ki izpolnjujejo pogoje za minimalni kapital.“.

B. Priloga II se spremeni, kot sledi:

1. naslov se nadomesti z naslednjim:

„DOPOLNILNI NADZOR ZA ZAVAROVALNICE IN POZAVAROVALNICE, KI SO HČERINSKA PODJETJA ZAVAROVALNEGA HOLDINGA, MEŠANEGA FINANČNEGA HOLDINGA, ZAVAROVALNICE ALI POZAVAROVALNICE DRŽAVE NEČLANICE“;

2. prvi odstavek točke 1 se nadomesti z naslednjim:

„1. V primeru dveh ali več zavarovalnic ali pozavarovalnic, navedenih v členu 2(2), ki so hčerinska podjetja zavarovalnega holdinga, mešanega finančnega holdinga, zavarovalnice ali pozavarovalnice države nečlanice in ki so ustanovljene v različnih državah članicah, pristojni organi zagotovijo, da se metoda, opisana v tej prilogi, dosledno uporablja.“;

3. v točki 2 se druga in tretja alineja ter pododstavki, ki sledi tretji alineji, nadomesti z naslednjim:

- „— če imajo ta zavarovalnica ali pozavarovalnica in ena ali več drugih zavarovalnic ali pozavarovalnic dovoljenje za opravljanje dejavnosti v isti državi članici, kot svoje matično podjetje isti zavarovalni holding, mešani finančni holding, zavarovalnico ali pozavarovalnico države nečlanice, in se zavarovalnica ali pozavarovalnica upošteva pri izračunavanju, predvidenem v tej prilogi, ki se opravlja za eno od teh drugih podjetij,
- če ima ta zavarovalnica ali pozavarovalnica in ena ali več drugih zavarovalnic ali pozavarovalnic, z dovoljenjem za opravljanje dejavnosti v drugih državah članicah, kot svoje matično podjetje isti zavarovalni holding, mešani finančni holding, zavarovalnico ali pozavarovalnico države nečlanice, in je bil v skladu s členom 4(2) sklenjen sporazum, ki podeljuje izvajanje dopolnilnega nadzora, zajetega v tej prilogi, nadzornemu organu druge države članice.

Kadar imajo zavarovalni holdingi, mešani finančni holdingi ali zavarovalnice ali pozavarovalnice držav nečlanic zaporedno udeležbo v zavarovalnem holdingu, mešanem finančnem holdingu ali zavarovalnici ali pozavarovalnici držav nečlanic, lahko države članice uporabijo izračune, ki so na voljo v tej prilogi samo na ravni končnega matičnega podjetja zavarovalnice ali pozavarovalnice, ki je zavarovalni holding, mešani finančni holding, zavarovalnica ali pozavarovalnica države nečlanice.“;

4. točka 3 se nadomesti z naslednjim:

- „3. Pristojni organi zagotovijo, da se opravljajo izračuni, analogni izračunom, opisanim v Prilogi I na ravni zavarovalnega holdinga, mešanega finančnega holdinga, zavarovalnice države nečlanice ali pozavarovalnice države nečlanice.

Analogija je sestavljena iz uporabe splošnih načel in metod, opisanih v Prilogi I na ravni zavarovalnega holdinga, mešanega finančnega holdinga, zavarovalnice ali pozavarovalnice države nečlanice.

Samo za namen tega izračuna se matično podjetje obravnava, kot da je zavarovalnica ali pozavarovalnica, za katero veljajo naslednji pogoji:

- zahteva ničelne solventnosti, kadar je zavarovalni holding ali mešani finančni holding,
 - zahtevana solventnost, določena v skladu z načeli oddelka 2.3 Priloge I, kadar je zavarovalnica ali pozavarovalnica države nečlanice,
 - isti pogoji, kakor so določeni v členu 16(1) Direktive 73/239/EGS ali v členu 18 Direktive 79/267/EGS glede elementov, ki izpolnjujejo pogoje za minimalni kapital.“.
-

PRILOGA II

V Prilogi I k Direktivi 2002/87/ES se v naslovu „II. Tehnične metode izračunavanja“ Metoda 3 in Metoda 4 nadomestita z naslednjim:

„Metoda 3: Kombinacija metod

Pristojni organi lahko dovolijo kombinacijo metod 1 in 2.“.

PRILOGA III

Točka 30 oddelka 3 dela 3 Priloge X Direktive 2006/48/ES se nadomesti z naslednjim:

- „30. Če namerava nadrejena kreditna institucija v EU in njene podrejene družbe ali podrejene družbe nadrejenega finančnega holdinga v EU ali nadrejenega mešanega finančnega holdinga v EU uporabiti napredni pristop za merjenje operativnega tveganja, mora vloga vsebovati opis metodologije, ki se uporablja za porazdelitev kapitala za pokrivanje operativnega tveganja med različnimi subjekti skupine.“.
-